

REŠETO

V spomin na partizansko zmago v Jelenovem žlebu 26. marca 1943

Praznovanje v znamenju gospodarskega napredka

Občinski praznik Ribnice obeležen s spodbudnimi gospodarskimi dosežki — Novi prostori in zmogljivosti v Evrotransu, nova žaga na Inlesu — Pred zaključkom velika investicija v Riku, v pripravi naložbe v Suknu in Donitu — Gospodarstvo vrsto let brez izgub, narašča obseg proizvodnje, povečuje se izvoz, boljša tehnologija omogoča še hitrejšo rast — Na slavnostni seji skupščine občine govoril predsednik IS SO Ribnica France Lapajne, ob otvoritvi Inlesove žage predsednik slovenskih sindikatov Marjan Orožen — Podeljena letošnja občinska priznanja in nagrade, novi častni občan France Vidervol

Na zborovanju ob otvoritvi nove Inlesove žage v Ribnici v okviru praznovanja občinskega praznika je 26. marca govoril predsednik slovenskih sindikatov Marjan Orožen.

(Več o tem na 4. strani)

Rdeč nagelj v gumbnici

Zastave plapolajo v vetru. Plapolajo v pozdrav prazniku. Prazniku in človeku, delovnemu človeku.

V gumbnici cvet, nagelj. Rdeč nagelj, simbol revolucionarne borbenosti, uporne vztrajnosti. Simbol prelitega znoja, simbol prelite krvi za lepši jutri, za boljše čase. Simbol dela, simbol maja.

Mesec maj, po splošnem prepričanju še vedno najlepši mesec, je mesec pomladi, zelenja in cvetja, veselja, upov. In mesec dela in svobode. Za vse nas ima, če odmislimo romantiko zaljubljenec, večkrat, tudi simbolični pomen. Pomen, ki je v delu, v svobodi, v mladosti in tudi v ljubezni.

Najprej je maj simbol dela in borbe, praznik, ki je povezan z borbo, znojem in krvjo delavskega razreda. Majski delavski dnevi so v velikem delu sveta simbol dobrega, naprednega, simbol človekovega dostojanstva in poslanstva, simbol borbe, ki podira vse staro in zastarelo in gradi lepši in novi jutri. To je človek in njegova zavest, njegovo zavestno predajanje nenehni borbi za uresničenje, očlovečenje naprednega, humanega, za svobodo človekove biti, človekovega uma in volje... Ko se govori o delu, je beseda o človeku samem, je zapisal veliki mislec, humanist in teoretik Karl Marx. Preprosteje smo njegove teoretične zamisli pri nas udeležili v praksi pod geslom »Tovarne delavcem« in »Delu čast in oblast«.

In tu je svoboda. Navsezadnje je to tudi sreča, je samostojnost, stoletna sanja naših narodov in v verige izkoriščanja vpetih Petrov klepcev ter hlapcev Jernejev. Je to tista sreča, ki je, po Kardelju, človeku ne more dati nihče, pač pa si jo lahko ustvari le sam. In smo si jo, ustvarili to srečo, svobodo, prostost, zagotovili si prostor pod svobodnim soncem sami. Z borbo, z orožjem, krvjo, z življenji stotisočev. In z delom. Naša je, svoboda, in obenem vsega naprednega, zatiranega, izkoriščanega človeštva.

In to je mesec mladosti, mesec ljubezni. Ljubezni do njega, ki je bil, je in ostaja simbol mladosti, sreče, svobode — Tita. Maj nam je dal Tita, maj nam je dal svobodo in maj nam je vzel Tita. Obenem pa nam ga je ohranil v spominu, v srcih, v zavesti in občutenju.

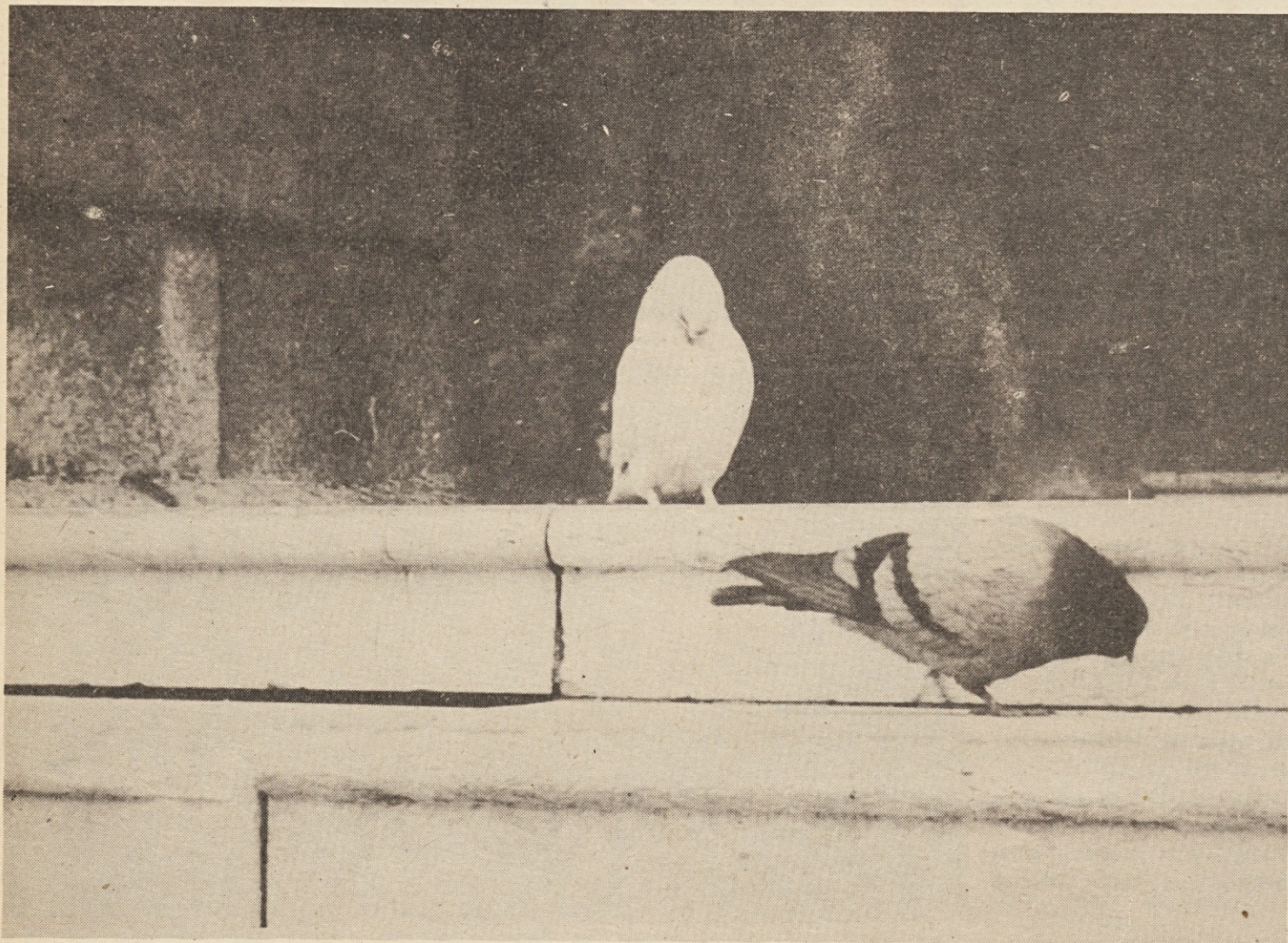
Čas, ki ga živimo, ni enostaven in lahak. Preveč težkih problemov se je zgrnilo nad človeka, pravgzprav si jih je nakopal sam, preveč temnih oblakov zakriva sončno nebo. Čas, ki ga živimo, označujejo silna mednarodna nasprotja na vojaškem in socialnem področju. Veliki tekmujejo v oboroževanju, selijo svoje vojne poligone celo v vesolje, grozijo si z uničenjem, kar mnogi majhni v manjšem obsegu medsebojno že leta in leta počno vsak dan, milijoni ljudi po vsem svetu pa trpe lakoto in pomanjkanje. Letošnje leto smo proglasili za leto mladih, in prav med najmlajšimi smrtna kosa lakote najbolj kosi. Čas, ki v njem živimo, pa je tudi čas gospodarskih kriz. Ne le pri nas, v večjem delu sveta, pri nas se vsak svetovni gospodarski pretres morda le še bolj pozna in občuti. Armada brezposelnih v svetu je vedno večja, vedno večje so milijonske množice lačnih, revni vedno revnejši, bogati vedno bogatejši. To je pač čas, ki ga živimo. Čas in svet neslutnih tehničnih in tehnoloških razsežnosti, humanizacije strojev in robotizacije človeka, čas pomanjkanja in bede, izkoriščanja in manipuliranja z ljudmi.

Toda tudi v tem času in takih razmerah se moramo znajti, se pravilno organizirati, boriti se in izboriti najboljše, kar se da. Saj delo je človekova, naša največja vrednota.

Medtem pa, prijatelji, si ponosno pripnimo v gumbnico praznični prvomajski nagelj. Rdeč nagelj. Naj zaplapolajo praznične zastave prazniku v naš praznični pozdrav!

France Grivec

Štiri desetletja v svobodi

Štirideset let?

Štirideset let miru in svobode!

Štirideset let socialistične izgradnje, v boju za nove družbene in medčloveške odnose.

Devetega maja bo minilo štirideset let, kar je nacistična Nemčija brezpogojno kapitulirala in še nekaj dni kasneje pred štiridesetimi leti, 15. maja, so prav na slovenskih tleh odjeknili zadnji strelji druge svetovne vojne v Evropi.

Štirideset let...

V pomladno jutro pred štirimi desetletji smo zapeli pesem o svobodi, ponosno so zavihrale zastave miru in zmage, rodil se je nov, svetel, prečudovit dan, najboljši od najlepših dni, rodil se je nov čas, rodila se je nova, socialistična, federativna, samoupravna Jugoslavija enakopravnih bratskih narodov in narodnosti.

Ponosno smo zakorakali v nov čas, pred nami so vihrale rdeče zastave svobode in ponazarjale prelito kri...

In še pred tem, ko je posijalo sonce svobode, je svet zagrnila tema, v zgodnje aprilsko jutro leta 1941 so zarožljale verige sužnosti...

Vendar —

ponižani in razžaljeni, poteptani in zasužnjeni, odpisani in brezpravni so jugoslovanski narodi napeli vse svoje sile, dvignili glave, iz njih se je dvignil — UPOR.

Komunistična partija Jugoslavije je pod Titovim vodstvom pozvala:

- Uprite se, zasužnjeni in poteptani!
- Uprite se, izdani in prodani!
- Uprite se, narodi Jugoslavije!
- Uprite se, Srbi in Slovenci, Hrvatje in Makedonci, Bosanci in Črnogorci, uprite se, uprite se...

— Vstanite, zakleti v suženjstvo, vstanite, svobodoljubni narodi Jugoslavije, vstanite v boj in upor!

Mi, partizani Jugoslavije, smo posegli po orožju za neusmiljen boj proti krvoločnim sovražnikom, ki so zasužnjili našo deželo in iztrebljajo naše narode. V imenu svobode in pravice našega ljudstva prisegamo, da se bomo disciplinirano, vztrajno in neustrašeno, ne da bi nam bilo žal krvi in življenj, borili do popolnega uničenja fašističnih osvajalcev in vseh narodovih izdajalcev.

(Prisega borcev partizanskih odredov, Beograd, septembra 1941)

Če je treba kaj žrtvovati, potem se v nobenem primeru ne sme žrtvovati resnice in pravice!

Tito

Moč je v idejah, ki nas navdihujejo, in v ciljih, za katere se bojujemo.

Le ena pot je za vse narode Jugoslavije, za vse Srbe, Hrvatje, Slovence, Črnogorce, Makedonce, Muslimane, to je pot skupnega bratskega boja proti okupatorju in domačim izdajalcem, pot, po kateri stopa naša junaška partizanska vojska, pot boja za osvoboditev!

Tito maja 1942. leta

Moč Jugoslavije je v junaštvu in trdnosti njenih narodov in narodnosti, ki so se kalili skozi zgodovino in vzdržali največje preizkušnje velike osvobodilne vojne.

Rad bi rekel besedo ali dve o bratstvu in enotnosti narodov Jugoslavije. To je velika, sveta stvar. Brez bratstva in enotnosti ne more biti močne in srečne Jugoslavije, brez močne in srečne Jugoslavije pa ne more biti močne in srečne Hrvaške, Slovenije, Srbije, Črne gore, Makedonije, Bosne in Hercegovine. Vse to se med seboj dopolnjuje. Ko govorimo o federativni Jugoslaviji, ne mislimo na separatizem, temveč na novo zgradbo države, na zgradbo nove Jugoslavije, v kateri bo vsakdo odločal zase, vsi pa bomo sestavljali enotno državo, na katero bomo ponosni pred vsem svetom in ki ima že danes med vsem naprednim človeštvom takšen ugled, kot ga ni imela nikoli nobena balkanska država....

Tito v Zagrebu, maja 1945

Moč je v njihovi enotnosti in zavesti, da je ta enotnost v današnjem svetu — v katerem se sila še ni umaknila razumu — pogoj ne le za napredek, temveč tudi za goli obstoj.

Reči moram: če smo v primerjavi z našimi velikimi zavezniki majhna država po ozemlju, smo s svojimi dejanji dokazali, da je naše ljudstvo veliko po duhu. Zelo hudo bi nam bilo in nikakor se ne bi mogli sprizniti s tem, da bi nas v teh dneh, ko se odloča o usodi posameznih držav, imeli za državo tretje vrste, če bi nas potisnili v stran in bi nam drugi krojili suknjo. Želimo biti z našimi zavezniki skupaj za mizo, kjer se bo odločalo o usodi Evrope in tudi naše države. To je naša pravica in pri njej bomo tudi vztrajali.

Tito na Visu, september 1944

Moč je v delavskem razredu in njegovi odločilni vlogi v družbi, v naših delovnih ljudeh...

Govorilo se je, da je ta vojna pravična vojna, in mi smo jo tudi imeli za takšno. Toda zahtevamo, da naj ima tudi pravičen zaključek, terjamo, da bodi vsak gospodar na svojem. Zakaj bi našim narodom štel v zlo, če hočejo biti v vsakem pogledu neodvisni, in zakaj jim zdaj to neodvisnost omejujejo in kratijo?

Tito v Ljubljani, maja 1945

Moč je v splošni ljudski obrambi, katere udarna sila je jugoslovanska ljudska armada, v kateri se enotno prežemajo idejnomoralna trdnost, borbena usposobljenost in sodobna opremljenost.

Niti jaz niti vsi mi ne bi bili komunisti, ne bi bili revolucionarji, če bi bili zaplavali s tokom in sklonili glavo samo zato, da bi lažje živeli, kajti v nadaljnjem revolucionarnem razvoju bi prišlo v tem primeru do strašne tragedije: ustalilo bi se takšno pojmovanje odnosov med socialističnimi državami, ki nima ničesar skupnega s socialistično moralno.

Mi smo sprejeli to borbo. Toda to ni samo naša borba, ni borba samo naše partije in naše države, temveč vsega naprednega sveta, borba delavskega razreda vsega sveta.

Tito o letu 1948 ob koncu manevrov v Srbiji, oktobra 1949

Moč je v naši neodvisni in nevrščeni politiki, v tem, da se tudi z največjimi pogovarjamo kot enak z enakim, da enakopravno sodelujemo s skoraj vsemi državami sveta.

Mi smo proti temu, da bi usodo sveta in milijonov ljudi reševalo samo nekaj velikih sil. Mi smo zoper to in s tem se nikoli ne bomo strinjali. Mi smo za to, da so narodi enakopravni, da se majhne in velike države pogovarjajo na enakopravni podlagi in da enakopravno sprejemajo sklepe v korist človeštva...

Tito, oktobra 1951 v Beogradu

Moč Jugoslavije je v visokem ugledu socialistične in nevrščene Jugoslavije, v številnih prijateljih po vsem svetu, v položaju, kakršnega si je v mednarodnih odnosih zagotovila le redkokatera država.

Politika nevrščenosti se je objektivno potrdila kot najbolj napredna sila v svetovnih merilih, saj ruši temelje, na katerih so zgrajeni sedanji krivični mednarodni odnosi, in daje možnosti, da ustvarimo svet pravice, enakopravnosti in splošnega napredka.

Tito na 6. srečanju nevrščenih v Havani, jeseni 1979

Z globokim obžalovanjem in žalostjo sem prejel vest, da je umrl predsednik Tito. Z njegovo smrtjo je izgubil svet velikega državnika, vaša država in ljudstvo pa graditelja sodobne Jugoslavije. Pod njegovim predanim vodstvom je postala Jugoslavija pomemben in visoko cenjen član svetovne skupnosti ter odigrala ključno vlogo pri delu združenih narodov... Imel sem srečo spoznati predsednika Tita in ob številnih priložnostih sta mi bili njegova modrost in daljnovidnost v pomoč.

Kurt Waldheim, generalni sekretar OZN, maja 1980 ob Titovi smrti

Četrtega maja 1980 ob 15,05 je prenehalo biti srce predsednika Tita, velikega človeka in državnika, državljana sveta, tvorca sodobne Jugoslavije in gibanja nevrščenosti. Ob peti obletnici njegove smrti, 4. maja popoldne se bomo z bolečino, z ljubeznijo in spoštovanjem v srcih v pretresljivi minuti tišine spomnili njegovega imena in njegovega dela.

● Poziv medvojnim izgnancem v SR Srbijo

Manifestacija bratstva in enotnosti

Manifestacija pod nazivom »Vlak bratstva in enotnosti« se organizira kontinuirano že od leta 1961. Ta manifestacija je odraz stalnih prijateljskih in bratskih vezi med bivšimi izgnanci iz Slovenije, ki jih je okupator leta 1941 izgnal iz njihovih domov, in njihovimi gostitelji v SR Srbiji, kjer so izgnanci našli svoj drugi dom. Velika večina je dobila toplo in prijateljsko zatočišče pri srbskih bratih in sestrah, ki so skupaj z njimi preživljali težave vojne vihre ter prenašali nadčloveške napore in trpljenja.

Značilno za manifestacijo je, da je vlak tradicionalni simbol ohranjanja, razvijanja in utrjevanja revolucionarnih izročil NOB ter pomemben prispevek k nadaljnjemu razvoju in krepitvi bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti. Vlak je postal največja manifestacija povezovanja med slovenskimi izgnanci in njihovimi gostitelji, postal je porok, da velike revolucionarne izkušnje ne bodo nikoli zamrle. S to manifestacijo se revolucionarna izročila NOB prenašajo tudi na mlajše rodove.

Medobčinska koordinacijska odbora za organizacijo Vlaka bratstva in enotnosti v SR Srbiji in SR Sloveniji sta v soglasju z vsemi sodelujočimi občinami sklenila, da v letošnjem letu organiziramo Vlak bratstva in enotnosti, ki bo iz SR Slovenije popeljal bivše izgnance in njihove najozje družinske člane k njihovim gostiteljem v SR Srbijo.

Vlak bo odpeljal iz Maribora oziroma Jesenic 11. oktobra, vračal pa se bo iz Kraljeva oziroma Titovih Užic 15. oktobra.

Zato pozivajo občinske konference SZDL vseh sodelujočih občin v SR Sloveniji, Mestna konferenca SZDL Maribor in Medobčinski svet SZDL Ljubljana vse slovenske medvojnne izgnance in njihove najozje člane, da se čim prej povežejo s svojimi bivšimi gostitelji v SR Srbiji ter se nato na osnovi njihovega povabila, najkasneje pa do 15. maja 1985, zglasijo na sedežih svojih občinskih konferenc SZDL, Mestne konference SZDL Maribor in Medobčinskega sveta SZDL Ljubljana, Komenskega 7 zaradi prijave svoje udeležbe v letošnjem letu Vlaka bratstva in enotnosti.

Vse udeležence Vlaka bratstva in enotnosti obveščamo tudi, da bodo morali ob prijavi udeležbe plačati svoj delež za kritje stroškov prevoza. V znesku so zajeti stroški vozovnice na osnovi cene vozovnice po tarifi JŽ in komplet značk.

Vse ostale informacije v zvezi s potovanjem z Vlakom bratstva in enotnosti dobijo zainteresirani na sedežih svojih občinskih konferenc SZDL, na Mestni konferenci SZDL Maribor in Medobčinskem svetu SZDL Ljubljana.

Medobčinski koordinacijski odbor Vlaka bratstva in enotnosti Slovenije

Praznovanje v znamenju gospodarskega napredka

Letošnje praznovanje občinskega praznika Ribnice je potekalo posebej slovesno zaradi jubileja 40-letnice osvoboditve domovine, pa tudi zaradi ugodnih gospodarskih gibanj v občini zadnja leta in še posebej lansko leto. Rezultate gospodarjenja v preteklem letu že poznamo in vemo, da so bili ugodni kljub splošnim gospodarskim težavam doma in v svetu. Ribniško združeno delo kljub zaostrenim razmeram posluje dovolj uspešno in ena redkih občin smo, kjer že nekaj let zapovrstjo ne poznamo izgub. Izredno živahna je tudi investicijska dejavnost organizacij združenega dela, ki dokazuje, da bomo v naši občini vključno z letošnjimi naložbami v celoti izpolnili sedanji srednjeročni investicijski načrt. Tudi po tem smo ena redkih občin v republiki ali celo širše, kar pomeni, da toliko investiramo, kolikor smo načrtovali ali pa smo načrtovali toliko, za kolikor smo se ob sestavljanju plana čutili sposobne.

Praznik občine smo počastili z vrsto kulturnih in športnih prireditev, poseben pečat praznovanju pa je dal prav zaključek nekaterih investicij delovnih kolektivov. Že nekaj pred praznikom 26. marcem, dne 16. marca, so v Evrotransu na posebni slovesnosti ob 14-letnici obstoja delovne organizacije odprli nove servisne delavnice v Goriči vasi in vključili v vozni park 15 novih kamionov MAN.

Osrednja svečanost v počastitev občinskega praznika je bila slavnostna seja skupščine občine in vodstev družbenopolitičnih organizacij v domu JLA v Ribnici 26. marca. Glede na uveljavljeno načelo, da so slavnostne seje ob občinskem prazniku vsako leto v enem od štirih krajevnih centrov v občini, bi moralo biti to leto v Sodražici. Na pobudo delovne organizacije Inles, kjer so prav ta dan spustili v pogon novo žago, pa je bila osrednja prireditev letos v Ribnici.

Slavnostne seje so se udeležili poleg delegatov vseh treh skupščinskih zborov vodstev družbenopolitičnih organizacij in interesnih skupnosti tudi številni predstavniki združenega dela, krajevnih skupnosti, sosednjih občin, medobčinskih organov, JLA, prvoborci iz naše občine, častni občani in drugi. Pred sejo je predsednik skupščine priredil še prisrčen sprejem za naše častne občane, jih seznanil s stanjem v občini in dosežki naših skupnih prizadevanj. Prisrčno dobrodošli so bili častni občani Matija Maležič, Lojze Andoljšek, Jože Ožbolt, Drago Košmrlj, Tone Kozlevčar, dr. Franja Boje—Bidovec.

Neposredno pred slavnostno sejo je bila v avli doma JLA odprta razstava del akademskega slikarja Bojana Golije iz Maribora pod naslovom »Ribniški cirkus«. O umetniškem delu slikarja Golije je spregovoril prof. Janez Debeljak. Kot posebno dobrodošel gost na razstavi in na slavnostni seji je bil pozdravljen nestor slovenskih slikarjev, akademik, slikarski kronist 2. zasedanja Avnoja in Avnojski nagajenec Božidar Jakac.

Na slavnostni seji skupščine občine je spregovoril o pomenu zmage v Jelenovem žlebu, predvsem pa o sedanjem gospodarskem trenutku v občini predsednik občinskega izvršnega sveta France Lapajne, objavljamo nekaj povzetcov iz njegovega govora:

Praznovanje ob neugodnih splošnih gospodarskih razmerah

Štiridesetletnico zmage praznujemo ob relativno neugodnih splošnih gospodarskih razmerah, ki jih zlasti karakterizira neobvladana inflacija cen in stroškov ter velika notranja in zunanja nelikvidnost. Za dobljeno vojno z inflacijo in nelikvidnostjo bo potrebnih še veliko malih in večjih dobljenih borb, borb za večjo proizvodnjo, za manjše stroške, za večji izvoz, za zmanjševanje neproduktivnega dela. Strategija in taktika tega

boja sta začrtani v programu dolgoročne stabilizacije gospodarstva in v vsakoletnimi resolucijami o ekonomski politiki.

Te ugotovitve nas tudi vodijo pri odločitvi, da praznovanje 26. marca povežemo s poudarjanjem delovnih zmag in uspehov naših delovnih kolektivov; ne zato, da bi se hvalili in uspavali na doseženih uspehih, ampak zato, ker želimo demantirati pesimistične napovedi in kapitulanstvo, ki ga je moč kar precej zaslediti v sredstvih javnega obveščanja in drugod, ter opozoriti na to, da je tudi v zaostreni gospodarski situaciji mogoče dosežati takšne gospodarske rezultate, ki ne omogočajo le preživetja, ampak tudi razširjeno reprodukcijo in razvoj.

Analize poslovanja v preteklem letu dokazujejo, da smo večino zastavljenih ciljev ekonomske politike dosegli, predvsem nekatere najpomembnejše, čeprav je bilo načrtovanje dokaj pogumno. Dosežena je bila planirana štiri odstotna rast industrijske proizvodnje. Izvoz blaga in storitev na konvertibilno področje je presegel planirano vrednost za 20%, vrednost izvoza iz leta 1983 pa je presežena celo za 40%. Skupen izvoz je tako v letu 1984 znašal okoli 28 milijonov dolarjev, od tega na konvertibilno področje več kakor 10 milijonov. Izvoz petkratno presega uvoz. Tudi v strukturi izvoza so doseženi predvideni premiki, saj se je zmanjšal izvoz surovin in polizdelkov, zlasti v gozdarstvu in lesni industriji. Tiste organizacije združenega dela, ki najbolj povečujejo izvoz, so dosegle tudi najvišjo rast dohodka in akumulacije.

Rast dohodka je bila v letu 1984 sicer pod republiškim povprečjem, vendar je 63% nominalna rast še vedno večja od statistično ugotovljene stopnje rasti življenjskih stroškov in cen industrijskih izdelkov, kar pomeni, da se je družbeni proizvod realno povečal za več kot 3 odst. Tudi nobena OZD ni poslovala z izgubo.

Stopnja rasti akumulativnosti je sicer precej pod rasto akumulativnosti slovenskega gospodarstva, vendar sredstva za akumulacijo še vedno za več kot 50% presegajo ustvarjena sredstva akumulacije iz leta 1983. Zmanjšanje je pričakovano in logično zaradi izjemno ugodnih finančnih rezultatov Rika v letu 1983, tako da je akumulativnost našega gospodarstva še vedno za skoro 50 odst. nad republiškim povprečjem.

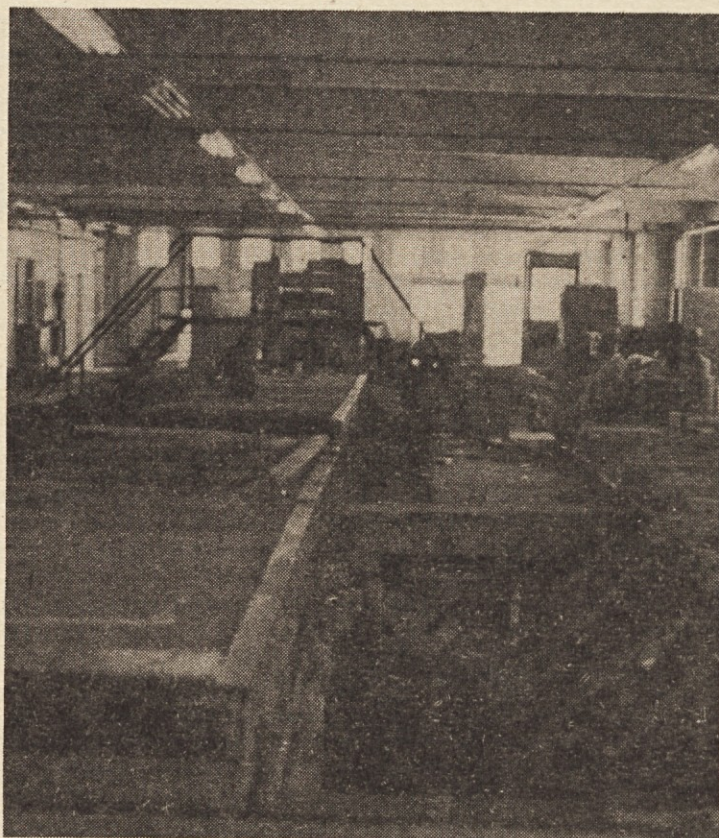
V revoluciji smo dali poseben poudarek gospodarskim investicijam, posebno vlaganjem v opremo. Zaradi tega je vladala lani in tudi letos v občini živahna investicijska aktivnost delovnih organizacij, saj so investicije

v proizvodnjo znašale dobrih 1,15 milijarde dinarjev. Dela so potekala brez večjih zamud, saj so že aktivirane naložbe v ITPP, Evrotransu, odpira se nova žaga na Inlesu, pred zaključkom je velika investicija v Riku, pripravljeno pa so že investicijski elaborati za posodobitev in razširitev proizvodnih zmogljivosti v Suknu, Donitu in Pletenini.

Investicije v negospodarstvu so bile manjše, saj smo v letu 1984 izvajali le investicije iz programa samopriskpeva — prizidek vrta v Ribnici in gradnja vrta v Sodražici, ki je tik pred dokončanjem.

In kako naprej?

Zavedamo se tudi najpomembnejših slabosti, proti katerim je treba pravočasno ostro nastopiti. Rast proizvodnje, še bolj pa rast dohodka ter njegovih elementov je v največji meri posledica ekstenzivne rasti števila zaposlenih, rasti cen in razvrednotenja dinarja. Mnogo premalo pa je še vedno rezultatov zaradi kvalitativnih

Nov, pomemben prispevek razvoju ribniškega gospodarstva — notranost nove žagalnice v TOZD Inles Ribnica.

premikov v načinu gospodarjenja, ki bi preko večje produktivnosti in ekonomičnosti vplivali na višjo raven proizvodnje. Posebno skromni so rezultati ukrepov za povečanje proizvodnje v zasebnem sektorju, kmetijstvu in obrti. Politika delitve dohodka, ki je v preteklih letih in tudi v prvem lanskem polletju predvsem spodbujala rast akumulacije in krepitev finančne moči OZD, se je v drugi polovici leta začela spreminjati tako, da je rast osebnih dohodkov začela presegati rast dohodka v škodo akumulacije.

Na področju kadrovske politike kot izredno pomembne sestavine stabilizacijskih programov nismo dosegli želenih premikov. To področje je vse preveč prepuščeno stihiji, kar se najbolje vidi v neskladju razpoložljive delovne sile in potreb združenega dela.

Tudi letos načrtujemo nadpovprečno stopnjo rasti gospodarstva — fizični obseg industrijske proizvodnje za 4,5%, kmetijske proizvodnje za 2%, izvoza na konvertibilno področje za 18% in družbenega proizvoda tudi 4,5%. Dokaj ugoden start proizvodnje in izvoza v prvih mesecih letos napoveduje, da bomo te cilje dosegli.

Nova žaga — pomemben prispevek razvoju gospodarstva v občini

Po slavnostni seji skupščine občine je bila na Inlesu za nadaljnji gospodarski razvoj delovne organizacije in občine pomembna manifestacija — otvoritev nove žage. Kulturni del prireditve so popestrili ribniška godba, Ribniški oktet in Marjan Kralj.

Ob občinskem prazniku je predsednik skupščine občine sprejel na krajši razgovor tudi naše častne občane. Od leve proti desni so: Matija Maležič, Lojze Andoljšek, Jože Ožbolt, predsednik IS SO France Lapajne, Drago Košmrlj, podpredsednica skupščine občine Milena Borovac, Tone Kozlevčar, dr. Franja Boje — Bidovec in Vlado Beznik, predsednik skupščine občine Ljubljana Bežigrad.

Zbranim delavcem Inlesa in gostom je najprej spregovoril predsednik delavskega sveta TOZD Inles Ribnica Jože Tanko.

Objekt nove žagalnice, je v svojem nagovoru poudaril predsednik delavskega sveta, pomeni skupaj z ostalimi tehnološkimi enotami kompleksa primarne predelave lesa možnost nadaljnega osvajanja novega programskega tehnološkega sistema, sistema integralne predelave lesa. Nova žaga pomeni zagotovilo za dolgoročno preskrbljenost Inlesove finalne proizvodnje z lesno surovino, zagotovilo za maksimalno ovrednotenje v našem območju razpoložljivega narodnega bogastva — lesa iglavcev, zagotovilo za trajno in rentabilno proizvodnjo finalnih proizvodov stavbnega pohištva in lameliranih dopolnilnih programov (lepljene plošče in profili), pomeni pa tudi zagotovilo za nadaljnje intenzivno povečevanje izvoza predvsem finalnih lesnih proizvodov in s tem doseganje vedno večjega deviznega priliva na enoto predelane lesne mase.

Več sovlagateljev

Žaga kot sestavni del kompleksa primarne predelave lesa presega okvire in interese samega Inlesa, pomeni tudi konkreten korak v smeri koncentracije in specializacije primarne predelave lesa iglavcev v našem gozdno gospodarskem območju, kar ima vsekakor velik ekonomski in razvojni pomen. Predstavlja namreč neposredno fizično in tehnološko povezavo lesne in gozdne proizvodnje in se vključuje v poslovne interese številnih

poslovnih partnerjev. Ta širši interes je dokazan s tem, da so novo žago sofinancirale še naslednje delovne organizacije: Riko Ribnica, Slovenijales Ljubljana, Gozdno gospodarstvo Kočevje, Djuro Salaj Krško, Aero tovarna celuloze Medvode, Industrija stakla Pančevo, Kovinoplastika Lož

in Posestvo Snežnik Kočevska Reka, ki so združili skupno 146.000.000 dinarjev. Izgradnja žage je veljala 300.500.000 din, od tega gradbeni objekti 66.600.000 din, uvožena oprema 104.100.000 (1.300.000 DM), domača oprema 120.800.000 din in ostali stroški 9.000.000 dinarjev.

Lepo in občuteno, z veliko ubranostjo je zapel na slavnostni seji in ob otvoritvi likovne razstave v domu JLA mešani zbor KUD Gallus iz Ribnice pod vodstvom prof. Kogovškove.

Sistem je uspešen toliko, kolikor spodbuja množice k spreminjanju stanja, k napredku

Slavnostni govornik na praznovanju na Inlesu je bil predsednik slovenskih sindikatov Marjan Orožen.

Iz njegovega daljšega govora povzemamo nekaj najbolj značilnih misli:

Prav je, da snujete svoje načrte na pomembnosti gozdov kot dobrine, na kateri lahko v Sloveniji in še posebej na vašem območju dolgoročno gradimo eksistenco velikega števila gozdnih in lesnih delavcev, pa tudi delavcev v strojni in elektroindustriji. Prav je, da se zavedate, da moramo z gozdom, tem dragocenim narodnim bogastvom, ravnati pametno, preudarno, načrtno. To pa je mogoče le v ustrezni medsebojni povezavi gozdarstva, lesne industrije in lesne trgovine, ki je nujna. Nujna zato, da iz surovine potegnemo maksimalni dohodek, pa tudi zaradi izvoznega tržišča, ki postaja vse zahtevnejše in težje.

Če z vidika načrtovanja proizvodnje in dohodka ocenjujemo rezultate gospodarjenja in doseženi dohodek slovenskega združenega dela lani — smo lahko le navidezno zadovoljni. Očitno bi veliko naših OZD bilo globoko v izgubi, če ne bi poviševali cen več, kot pa je bilo to utemeljeno z višjimi stroški energije in prometa.

To spoznanje zahteva, da globlje proniknemo v vzroke in posledice inflacije, toda pri tem ni dovolj kazati samo na politike, na razne organe te družbe kot na edine njene vzročnike in povzročitelje. Vprašati se moramo, koliko smo tudi mi s svojim obnašanjem prispevali k temu.

Praznovanje v znamenju gospodarskega napredka

(Nadaljevanje s 5. strani)

Prej ko bomo spoznali, da inflacija nevarno ogroža družbeno ekonomski položaj delavca, zmanjšuje dejansko vrednost osebnih dohodkov, vodi k razvrednotenju dela in na delu zasnovane morale, na drugi strani pa nevarno spodbuja in neguje špekulantsko obnašanje in stremljenje po zaslužku brez dela, bolje bo za nas vse, za naš standard, za stabilizacijo.

Odgovorna naloga sedaj je, da se v organizacijah združenega dela čim prej in čim bolj objektivno merila delitve postavijo in oceni, koliko kdo k doseženim rezultatom stvarno prispeva. Bodisi kot delavec v proizvodnji, bodisi kot delavec v administraciji, bodisi kot delavec v razvoju oziroma pri vodenju organizacije dela in poslovne politike. Pri tem je zlasti pomembno, da se prispevek poslovdnih delavcev, delavcev v razvoju in drugih delavcev, katerih dela ni mogoče meriti sproti, vrednoti po končnem rezultatu, po realizaciji produkcije na tržišču.

Odgovornost tega dela delavcev, ki razpolagajo z največjim fondom znanja, postaja vse večja. Dati mora predloge rešitev za temeljno razredno vprašanje našega časa: kako, na kakšen način, po kakšni poti zagotoviti nadaljnji revolucionarni skok proizvodjalnih sil dela; kako zmanjšati težaško delo in fizični napor, kako doseči nadaljnji korak pri osvobajanju dela, ki tudi v naših pogojih socialističnega samoupravljanja ne bo niti lahak niti enostaven. Od njihove motivacije, znanja in sposobnosti je v veliki meri odvisen naš prehod od ekstenzivnega k intenzivnemu gospodarjenju, k višjemu vrednotenju dela.

Zavedamo se, da sistem, pa naj bo še tako dodelan, sam po sebi, brez konkretne akcije vseh delavcev v združenem delu ne more reševati problemov. Vsak, pa tudi naš gospodarski in politični sistem je uspešen toliko, kolikor spodbuja množice k spreminjanju stanja, k težnji za stalnim napredkom in obratno.

Tov. Orožen je govoril še o uresničevanju stabilizacijskih programov v vseh sredinah, o razvoju samoupravljanja in samoupravnih odnosov ter o vlogi in nalogah sindikalnih organizacij.

Formalno otvoritev nove žage je opravil inž. Alojz Marolt, predstavnik GG Kočevje in predsednik republiškega odbora sindikata delavcev v gozdarstvu in lesni industriji. Pomagala pa mu je ena najstarejših (po stažu) Inlesovih delavk Marija Mihalič. In stroji so zahrumeli, stekel je tekoči trak, smrekovi hlodi pa so že nekaj minut po vходу v žago prihajali iz nje kot deske, sortirani po debelini in širini. Za nadaljnjo predelavo, za okna in vrata, za domač in tuj trg. Za kvaliteten napredek naše doline.

Prisrčno dobrodošel gost na letošnjem občinskem prazniku je bil nestor slovenskih slikarjev, naš najboljši grafik in likovni kronist 2. zasedanja Avnoj Božidar Jakac, ki je spregovoril tudi na otvoritvi razstave del slikarja Bojana Golije »Ribniški cikel«.

Ribniška godba na pihala nadaljuje bogato glasbeno tradicijo Ribnice. Kljub stalnim denarnim težavam je iz leta v leto viden hitrejši kvalitativni napredek. Z dogovorom o skupnem financiranju godbe, ki je prav zdaj v podpisovanju v delovnih kolektivih, bomo poskušali sistemsko urediti zagotavljanje denarja za delovanje godbe. Zaposleni naj bi mesečno prispevali po 20 dinarjev, tozdi po 1000 letno. Ostaja pa težak problem zamenjave in popolnitve inštrumentov, ki so večinoma stari in dotrajani. Za opremljenost (inštrumenti, obleke), ki bo osnova rednemu in normalnemu bodočemu delovanju, bi godba potrebovala milijon in pol do dva milijona in pol dinarjev. Jih bomo uspeli v Ribnici zbrati? Za našo skupno godbo!

● EVROTRANS RIBNICA

Devize z evropskih cest

V dneh pred praznikom občine Ribnica so v delovni organizaciji Evrotrans na svojski način počastili spomin na partizansko zmago v Jelenovem žlebu in štiridesetletnico osvoboditve. Odprli so nove prostore servisne delavnice v Goriči vasi in izročili namenu petnajst novih tovornih avtomobilov MAN.

O delovni organizaciji Evrotrans, zadnja štiri leta posluje v okviru sozda Integral Ljubljana, pišemo v našem listu sorazmerno malo, v glavnem le med poročanjem o poslovnih uspehih naših delovnih organizacij. V teh poročilih pa zavzema dostojno mesto med ribniškimi združenim delom.

Novi direktor delovne organizacije Dušan Čuk, ki je Evrotrans vodil vse od začetka leta 1971, zadnja štiri leta pa je bil član kolektivnega poslovnega organa Integral, je povedal, da je Evrotrans z 240 zaposlenimi po devizni realizaciji v lanskem letu na tretjem mestu med slovenskimi prevozniki. Devizna realizacija je konvertibilna. V letu 1983 je bil Evrotrans po njej na šestem mestu. Prvo trimesečje letos je še bolj spodbudno, saj so z enakimi kapacitetami celotni prihodek v primerjavi z enakim lanskim obdobjem povečali za 90 odstotkov.

Kaj je Evrotrans? Delovna organizacija je bila ustanovljena marca 1971. leta, prva vozila pa so imeli sposojena od Tehnoimpexa in šele po petih letih so jih uspeli odplačati oziroma kupiti nova. Vsako leto doslej so povečevali vozni park, tako da imajo zdaj 110 vozil s skupno tonažo 2.750 ton, povprečna starost vozila pa je pet let. Letos so, kot smo že zapisali, dobili in z aprilom vključili v promet petnajst novih Manovih tovornjakov, eno vozilo s prikolico pa stane 16,5 milijona dinarjev. Z nabavo novih vozil delovna organizacija le izpolnjuje svojo vsakoletno obveznost v skrbi za kakovosten vozni park, z ureditvijo mehaničnih delavnic v Goriči vasi pa izboljšujejo delovne pogoje delavcev pri vzdrževanju vozil. Navsezadnje — s tem se Evrotrans pridružuje tistim delovnim organizacijam v naši občini, ki so v celoti izpolnile sedanji srednjeročni plan na področju investicij, vemo pa, da je združeno delo v ribniški občini skupaj z občino med redkimi v republiki, ki so plane investicij v tem obdobju izpolnili.

Evrotrans je v lanskem letu ustvaril 975 milijonov dinarjev celotnega prihodka, od tega 830 milijonov (80—85) na konvertibilnem področju.

V letu 1985 bo kolektiv povečal lanski celotni prihodek za okrog 100 odstotkov s približno enakim razmerjem devizne udeležbe. Seveda to ne pride samo od sebe, ampak je treba trdo delati in se za boljši in večji kos kruha boriti predvsem s kvaliteto uslug na zahtevnem tujem trgu. Evrotransovi vozniki vozijo po vseh cestah Zahodne Evrope in zadnje čase tudi na Bližnjem vzhodu (Teheran), kjer so še

posebej izpostavljeni najrazličnejšim nevarnostim.

V mednarodni transport se je Evrotrans usmeril že od začetka, ker je bila delovna organizacija tudi ustanovljena s tem namenom, imeli pa so tudi ustrezen kader z izkušnjami. Vsako leto pa kolektiv svojo udeležbo v mednarodnih prevozih še dograjuje. Z vsemi poslovnimi partnerji, s katerimi so pričeli sodelovati ob ustanovitvi pred štirinajstimi leti, še danes odlično sodelujejo. Mnogim teh partnerjev je kolektiv ob praznovanju podelil posebna priznanja za dolgoletno sodelovanje. Eden njihovih najpomembnejših partnerjev je Sarajevski ŠIPAD. Iz tega sodelovanja je Evrotrans ustvaril lansko leto 24 milijard starih din deviznega prihodka, za Šipad pa je opravil v Zahodno Evropo 730 prevozov. Letos bodo zanj opravili okrog 1100 prevozov v Evropo, kar je trenutno Evrotransova največja zmogljivost.

Sodelovanje s sozdom Šipad, enim največjih jugoslovanskih izvoznikov pohištva, je postavljeno na trdne poslovne temelje, poteka pa v obojestransko korist in zadovoljstvo.

Drugi pomembnejši partner je Aero Celje, za katerega vozijo tovore pretežno v Teheran, pa tudi v Veliko Britanijo in na Malto.

Z razširjenim voznim parkom bo Evrotransu še lažje hitreje obračati vozila, se pravi več in hitreje prevažati, povečali bodo storilnost in zmanjšali stroške. Kvaliteta njihovega poslovanja v zadnjih letih je v tem, da stalno povečujejo storilnost, med pet in šest odstotki letno. To jim tudi omogoča hitrejšo rast dohodka od celotnega prihodka. Ker pa pri svojem delu ugotavljajo, da je za boljši razvoj javnega cestnega mednarodnega prometa potrebna tudi dodatna dejavnost, predvsem zaradi kompletiranja storitev za poslovne partnerje in delno za razširitev dejavnosti v deželah zahodne Evrope.

Težave? Ni jih bilo malo vseh teh štirinajst let, vendar so jih vedno znali uspešno prebroditi. Vsaj dve krizni obdobji sta bili, tam okrog let 1976 in 1978, skoro vedno pa je šlo za dejansko vsebinsko in kvaliteto uveljavljanje mlade delovne avtoprevozniške organizacije, ki je začela tako rekoč iz nič, med sorodnimi večjimi in

starejšimi in bolj uveljavljenimi organizacijami. Tudi družbeno politična skupnost je vedno poskušala pomagati kolektivu, predvsem s poznavanjem in razumevanjem težav in problemov, s katerimi so se na svoji kratki a uspešni razvojni poti srečevali.

Skupščina občine Ribnica je povsem utemeljeno podelila kolektivu Evrotransa ob letošnjem občinskem prazniku pomembno priznanje, Plaketo 26. marec. Priznanje za štirinajst delovnih, ustvarjalnih let, priznanje za trmasto vztrajnost na začrtani poti, za postopno uveljavljanje in uveljavitev v jugoslovanskem in predvsem svetovnem prostoru, za iskanje vedno novih oblik in poti za še boljše in donosnejše gospodarjenje. Pa tudi kot spodbudo za nadaljnje še bolj prizadevno delo in spopadanje s težavami in problemi, ki jih ni malo in jih bo lahko celo še več. Kolektiv se zaveda težav na področju mednarodnega transporta, zaveda se vedno višjih stroškov (cestnine, gorivo, nadomestni deli), ki bremenijo dohodek. Gotovinsko plačevanje novih vozil pa še bolj otežuje razmere in zmanjšuje konkurenčnost do tujih prevoznikov, ki imajo pri tem povsem drugačne možnosti. Vendar upajo v uspeh, v nadaljnji razvoj, v boljše čase, ker zaupajo vase. In to je dobro.

F. G.

Marec 1985 — nova pridobitev ribniškega Evrotransa — nove mehanične delavnice v Goriči vasi in 15 novih tovornjakov Man.

Ciril Abrahamsberg

Občinski odbor zveze združenj borcev NOV Ribnica je pred nekaj leti uvedel dve plaketi, Plaketo Ogenjca in Plaketo Jelenov žleb, ki ju vsako leto ob občinskem prazniku podeljuje kot posebno priznanje za zasluge v revoluciji ter pri ohranjanju in prenašanju tradicij narodnoosvobodilnega boja na mlajše rodove.

Skupščina občine Ribnica pa je v svojem zadnjem statutu iz leta 1974 opredelila občinske nagrade in priznanja in sicer: domicil, častni občan, Plaketa 26. marca, Priznanje občine in Urbanova nagrada. O podeljevanju Plakete Ogenjca in Plakete Jelenov žleb sklepa predsedstvo občinskega odbora ZZB NOV Ribnica, o priznanjih občine pa posebna žirija na osnovi predlogov iz javnega razpisa.

Plaketo Ogenjca za leto 1985 prejmejo:

KUD dr. Lojzeta Kraigherja iz Kliničnega centra v Ljubljani za zasluge pri razvijanju in obujanju revolucionarnih tradicij narodnoosvobodilne borbe.

Berta Rupnik — Kraucar, žena borca Abijeve čete Ivana Rupnika, ki je preminil ob tragediji zaradi izdaje v partizanski bolnici Ogenjca, ter njen sin Ivan Rupnik.

Plaketo Jelenov žleb prejmejo:

Marija Belcjan — Mimi iz Kopra, v času borbe v Jelenovem žlebu bolničarka 2. bataljona Gubčeve brigade.

Anton Anžič — Zamorec, borec od leta 1942, udeleženec borbe v Jelenovem žlebu, kjer je bil tudi ranjen. Je rezervni major JLA.

Jože Černe, udeleženec NOB od leta 1942, rez. major, borec v Jelenovem žlebu.

Lojze Gabrovčec, v NOB od maja 1942 kot borec Kočevskega odreda, kasneje Cankarjeve brigade, zdaj gen. major v rezervi.

Aleksander Valič — Muki, udeleženec NOB od leta 1942 v Dolomitskem odredu, nato borec Cankarjeve brigade ter udeleženec borbe v Jelenovem žlebu. Kasneje je bil član frontnega gledališča VII. korpusa.

Alojz Terčič — Lojze, udeleženec NOB od leta 1942, borec 2. grupe odredov in Tomšičeve brigade, udeleženec pohoda 14. divizije na Štajersko.

Majda Ilaš, aktivno udeležena v osvobodilnem gibanju od leta 1941, nosilka partizanske spomenice, borka Krimskega odreda, nato Šercerjeve brigade.

Nasta Sever, borka 8. SNOUB Fran Levstik, rez. poročnik. Kot borka se je udeležila vseh večjih borb v okolici Ribnice ter pohodov te partizanske brigade.

Tone Novak, borec 9. brigade — bolničar v 3. četi 3. bataljona, ranjen v tragičnem spopadu v Makoši 25. marca 1944, kjer so ga ujeli, nato pa je preživel nečloveška mučenja v nemških taboriščih smrti.

Anton Klemenčič, borec 8. SNOUB Fran Levstik. Kot komandant 4. bataljona se je udeležil vseh bojev v okolici Ribnice. Je rez. major JLA.

V skladu s pravilnikom o podeljevanju občinskih priznanj in nagrad je bil v februarjski številki občinskega glasila Rešeto objavljen razpis za zbiranje predlogov za posamezno priznanje. Na osnovi razpisa in tako zbranih predlogov je žirija za podeljevanje občinskih priznanj in nagrad sklenila, da se letos, ko praznujemo visok jubilej 40-letnico osvoboditve, podeli en naziv častnega občana, dve Plaketi 26. marca, dve Urbanovi nagradi in enajst Priznanj občine.

Žirija je tudi predlagala skupščini občine, da se dopolni tisti del pravilnika o podeljevanju občinskih priznanj in nagrad, ki govori o namenu Plakete 26. marca in sicer v tem smislu, da se Plaketa 26. marca lahko podeljuje posameznikom, organizacijam ali društvom za zasluge v revoluciji ter ohranjanju in prenašanju tradicij NOB na mlade rodove ter posameznikom in organizacijam za posebne zasluge in dosežke pri družbeno ekonomski razvoju občine. Predlog žirije je skupščina občine na seji dne 21. in 22. marca potrdila.

Priznanja in nagrade skupščine občine Ribnica za leto 1985 prejmejo:

Priznanje občine

Ciril Abrahamsberg iz Ribnice ob 80-letnici za življenjsko delo na gospodarskem in družbeno političnem področju v občini Ribnica.

Rudolf Benčina iz Ribnice, vodja proizvodnje v Riku TOZD Rikostroj za dolgoletno nesebično delo v delovni organizaciji, v njenih samoupravnih organih, sindikatu in socialistični zvezi in v skupščini občine.

Nada Blatnik iz Ribnice za življenjsko delo v gospodarstvu, v družbeno-političnih organizacijah in samoupravnih interesnih skupnostih.

Mirko Goršič iz Ribnice, računovodja na Riku za zasluge pri razvoju gospodarstva v občini ter požrtvovalno delo v družbeno političnih organizacijah in društvih za napredek naše družbene skupnosti.

Anton Gregorič iz Ribnice, veterinar v veterinarskem zavodu za zasluge in uspehe na področju razvoja živinoreje v naših krajih.

Radimir Ilić iz Čuprije SR Srbija, vodja Inlesovega prodajnega skladišča v tem kraju, za izredne zasluge pri uveljavitvi tega prodajnega skladišča in plasman Inlesovih izdelkov v tem delu domovine.

Jože Klun iz Ribnice za zasluge pri razvoju trgovine, predvsem pa delo v skupščini, v organizaciji zveze borcev, v krajevni skupnosti in v društvu upokoencev.

Ladislav Moka iz Ljubljane za desetletno uspešno vodenje ribniške

godbe na pihala ter za vzgojo naraščaja za našo godbo.

France Prelesnik iz Nemške vasi, zaposlen na Riku za dolgoletno požrtvovalno delo v skupščinskem sistemu, v socialistični zvezi, v sindikatih, kjer je trenutno tudi predsednik sindikata v sozdu slovenske strojegradnje, za delo v organih krajevnih skupnosti in v gasilski organizaciji.

France Šilc iz Ortneka, direktor TOZD Rikostroj, za nesebično delo v krajevni skupnosti Velike Poljane, za delo v krajevnih družbeno političnih organizacijah, v skupščinskem sistemu in za delo v turističnem društvu Grmada.

Vinko Šparovec iz Medvod za zasluge pri razvoju ribniškega gospodarstva in še posebej lesne industrije, ko je bil v letih 1964 — 1973 direktor delovne organizacije Inles Ribnica.

Urbanova nagrada

Za delo in zasluge na kulturnem področju podeljujemo letos dve Urbanovi nagradi, prejmeta pa ju:

Bojan Golija iz Maribora, rojen 1932, akademski slikar. Iz ribniške suhe robe in male glinaste figurice je ustvaril nov likovni svet s simbolično podobo Ribničana Urbana, ki ga le slutimo pod bogastvom njegove krošnje in v številnih barvnih odtenkih. Suhorobarski motivi po obliki in vsebini preraščajo svoj prvotni pomen in v številnih slikarjevih kompozicijah dobijo nove razsežnosti. Tako Golija v grafični obdelavi ter v barvnih nasprotjih odkriva višjo umetniško resnico in s tem dviga starodavno ribniško domačo obrt do abstraktnih, vendar še zmeraj občečloveških hotenj in tako bogati slovensko likovno zakladnico.

Miha Mate iz Ljubljane, rojak iz Goriče vasi, rojen 1942, profesor in pisatelj. Že v gimnazijskih in študentskih časih je rad dajal svojim občutjem in razmišljanjem literarno, pisno obliko, se poskušal v novinarstvu, ribniška humorna žilica v njem pa je hotela še kaj več. Iz tega še kaj več so pričele nastajati knjige, vse prežete z ribniškim humorjem, knjigo za storo in mlado, duha ribniškega človeka porojene, porojene iz spominov na domačo ribniško zemljo, kraje, dogodke in ljudi. Leto za letom so prihajale knjige z naslovi Široka

usta, Leskova mladost, Bosopeta družina, Pobegle kolebnice. V risanki za otroke Padala so zatemnila sonce na jasen način popisuje dogodke iz desanta na Drvar. Sodeluje tudi v različnih revijah in v strokovnem časopisju. Urbanova nagrada mu je priznanje za dosedanje delo in spodbuda, da bo našo Ribniško dolino še bolj zapisal v slovensko literaturo.

Plaketa 26. marec

Letošnja Plaketa 26. marca je v skladu z novo opredelitvijo tega občinskega priznanja namenjena dvema delovnim organizacijama za izjemne dosežke na gospodarskem področju.

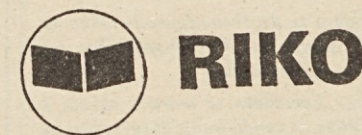
1) Delovna organizacija EVROTRANS v sklopu ljubljanskega Integrala je bila ustanovljena marca 1971. leta, poslovati pa je pričela s kamioni, ki ji jih je posodil Tehnoimpex. Pet let

INTEGRAL DO EUROTRANS

kasneje je kolektiv kupil prve tovornjake Man in nato je svoj vozni park vsako leto dopolnjeval in povečeval. Zdaj imajo že 110 vozil s skupno tonažo 2.750 ton, povprečno pa so vozila stara pet let. V lanskem letu je kolektiv Evrotransa dosegel 975 milijonov dinarjev celotnega prihodka, od tega 830 milijonov na konvertibilnem zunanem trgu. Zunanji jugoslovanski meja je Evrotrans eden izmed petih največjih slovenskih avtoprevoznikov. V lanskem letu so pričeli z gradnjo servisnih delavnic v Ribnici in v Grosupljem. Nove delavnice so v okviru praznovanja občinskega praznika odprli 16. marca, ko je bilo v vozni park vključenih tudi 15 novih kamionov Man. Ob tej priložnosti je predsednik skupščine občine kolektivu Evrotransa že izročil Plaketo 26. marca.

2) Delovna organizacija RIKO Ribnica, ki je že vrsto let najuspešnejši delovni kolektiv v naši občini. Po letu 1969, ko je 135 članov kolektiva Rika doseglo prvo milijardo starih dinarjev celotnega prihodka, se je delovna organizacija do konca lanskega leta povečala na nekaj nad 1000 zaposlenih, ki so dosegli 5,5 milijarde novih

dinarjev celotnega prihodka, skoraj 70 odst. tega pa je namenjenega zunanjim trgov. Riko ima pet proizvodnih tozdov v Ribnici, Loškem potoku in Ljubljani. Veliko vlagajo v lasten razvoj, saj npr. trenutno stipendirajo okrog 270 študentov na različnih stopnjah študija. V zaključni fazi je

tudi izgradnja novih proizvodnih prostorov v Ribnici, vredna okrog milijarde dinarjev. Plaketa 26. marec bo kolektivu Rika izročena ob otvoritvi novih proizvodnih prostorov predvidoma sredi tega leta.

Častni občan

Za častnega občana občine Ribnica se proglašajo France Vidervol iz Kamnika, rojak iz Dolenje vasi.

France Vidervol je bil rojen 23. aprila 1914 v Rakitnici pri Dolenji vasi. Domače lončarsko okolje ga je usmerilo na šolanje v Umetno obrtno šolo v Ljubljani, kjer je 1936. leta končal keramični oddelek in dobil naziv keramik. Dve leti kasneje je opravil še izpit za mojstra keramika. Do vojne in odhoda v partizane je delal v ljubljanskem Dekorju ter v ribniški Opekarni. V domačem kraju postane eden od organizatorjev boja za osvoboditev. Povojno delo ga po nekaterih družbenih dolžnostih privede 1955 v Kamnik, kjer je bil do leta 1960 direktor Keramično kemične industrije, torej povezan s svojim osnovnim poklicem. Temu se v celoti posveti, ko župansko žezlo mesta Kamnika (v letih 1960 do 1968) kot upokojenec spet zamenja z glino in modelirko. Mestu in občini Kamnik zapusti bogato dediščino na gospodarskem in družbeno političnem področju, veliko je njegovo prizadevanje za obnovo starega mestnega jedra.

Kot Lončar in Ribničan je vedno, kadar je le utegnil, zahajal domov in svetoval, kjer je mogel. Njegova navezanost na domači kraj je po upokojitvi še večja. Zadnja leta sodeluje predvsem pri oživljanju domače lončarske obrti kot stalen član srečanj likovnikov.

France Vidervol

Miha Mate

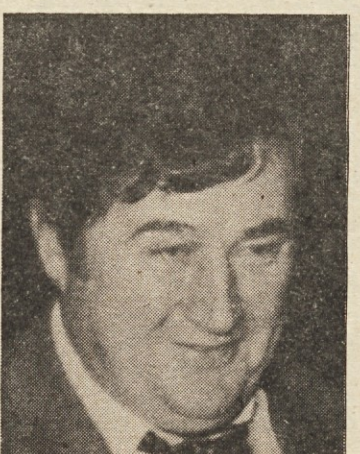
Bojan Golija

Mirko Goršič

Anton Gregorič

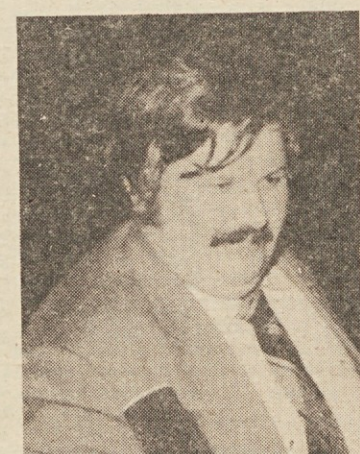
Radimir Ilić

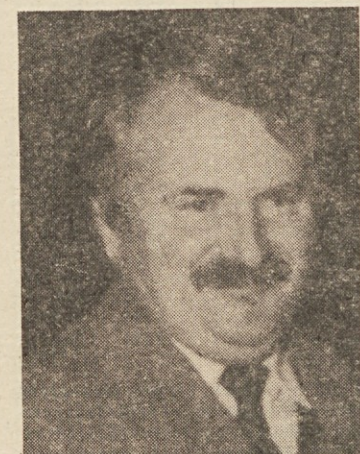
Jože Klun

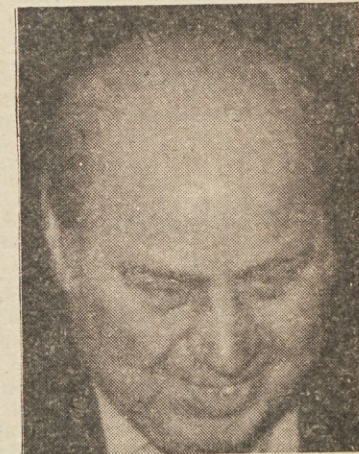
Ladislav Moka

France Prelesnik

Franc Šilc

Vinko Šparovec

Zbiranje možnih kandidatov

V marcu je stekla intenzivna akcija evidentiranja kandidatov za opravljanje različnih delegatskih dolžnosti v naslednjem, to je četrtem delegatskem mandatu. Čeprav je evidentiranje naša stalna naloga, v našem vsakodnevnem delu pozabljamo na to in se te akcije intenzivneje lotimo šele neposredno pred vsakokratnimi volitvami. Vse prevečkrat pa se dogaja, da poteka evidentiranje v ozkih krogih, čeprav bi morali pri tem sodelovati vsi. Kakšen je pravzaprav potek evidentiranja, ki ga opredeljuje volilna zakonodaja?

- pobudo za evidentiranje možnega kandidata za družbeno funkcijo lahko da vsak posameznik, samoupravni organ, delegacija, družbenopolitične ter družbene organizacije in društva oziroma njihovi organi
- vsaka pobuda za evidentiranje možnega kandidata se mora v skladu s sprejetimi načeli in merili kadrovske politike za kandidiranje obravnavati na zboru delovnih ljudi v TOZD, na zboru občanov v KS, na sestanku osnovne organizacije Zveze sindikatov, na sestanku krajevne organizacije SZDL, na drugem zboru — sestanku članov organizacije itd.
- če delovni ljudje in občani na teh sestankih pobudo sprejmejo, se možni kandidati vključijo v evidenco evidentiranih možnih kandidatov
- delovnega človeka in občana lahko evidentiramo kot možnega kandidata brez njegove poprejšnje privolitve, ker je evidentiranje družbeno priznanje za njegovo delo in priznanje ter podlaga za nadaljni kandidacijski postopek. Kandidiranje pa se lahko opravi le ob soglasju predlaganega možnega kandidata
- kandidiranje možnih kandidatov temelji na evidentiranih možnih kandidatih. Vsako kandidiranje mimo evidentiranja mora predlagatelj posebej utemeljiti
- za vsakega evidentiranega delovnega človeka ali občana je treba izpolniti popisnico in jo izročiti koordinacijskemu odboru za kadrovska vprašanja in volitve v svoji temeljni samoupravni organizaciji ali skupnosti
- po en izvod popisnice mora koordinacijski odbor za kadrovska vprašanja in volitve posredovati občinski konferenci SZDL, kadar gre za evidentiranje možnega kandidata za opravljanje družbene funkcije za občino, republiko in federacijo. Za funkcijo v republiki in federaciji pošlje občinska konferenca SZDL en izvod popisnice volilni komisiji predsedstva republiške konference SZDL Slovenije
- posameznik lahko izgubi status evidentiranega možnega kandidata samo po postopku, ki je določen za evidentiranje možnega kandidata, razen v objektivnih okoliščinah, kot so prenehanje delovnega razmerja, odselitev ipd.

Akcija evidentiranja mora intenzivno potekati naprej, zato naj se v to vključijo vsi posamezniki, samoupravni organi, delegacije, družbenopolitične ter družbene organizacije in društva in s tem pripomorejo k uspešni izpeljavi vseh predvolilnih in volilnih opravil.

S. K.

Pregled izteka mandata delegatom družbenopolitičnega zbora SO Ribnica

Zap. št.	delegat organizacije	Ime in priimek	Mandat	Iz-teče	Možnost ponovitve
1.	OK SZDL Ribnica	Srečko Arko	I.	1986	DA
2.		Milena Borovac	I.	1986	DA
3.		Vinko Bambič	I.	1986	DA
4.		France Grivec	I.	1986	DA
5.		Viktor Pogorelec	I.	1986	DA
6.		Franc Zbačnik	I.	1986	DA
7.	OK ZKS Ribnica	Janko Debeljak	II.	1986	NE
8.		Franc Češarek	I.	1986	DA
9.		Slavko Henigman	I.	1986	DA
10.		Nada Kolakovič	I.	1986	DA
11.		Majda Stanojevič	I.	1986	DA
12.	OS ZSS Ribnica	Jože Andoljšek	I.	1986	DA
13.		Zinka Benulič	I.	1986	DA
14.		Olga Lesar	I.	1986	DA
15.		Vinko Mate	I.	1986	DA
16.		Zvone Oberstar	I.	1986	DA
17.		France Zajc	I.	1986	DA
18.	OK ZSMS Ribnica	Miran Košmrlj	I.	1986	DA
19.		Janez Mihelič	I.	1986	DA
20.		Alenka Nadler	I.	1986	DA
21.	Občinski odbor	Anton Debeljak	I.	1986	DA
22.	ZZB NOV Ribnica	Janez Picek	I.	1986	DA
23.		Stanko Rus	I.	1986	DA

Iz pregleda je razvidno ali je možnost ponovitve mandata nosilcev odgovornih funkcij ali ne z ozirom na funkcijo. Pred ponovno kandidaturo na funkcijo je zato potrebno ugotoviti, ali je kandidatu potekel mandat v delegaciji, kandidatom za družbenopolitični zbor pa je potrebno tudi v bodoče zagotoviti delegatsko bazo v posameznih DPO.

S. K.

Pregled nosilcev funkcij v DPO, DPS in SIS družbenih dejavnosti

Organizacija oziroma SIS	Funkcija	Nosilec funkcije	Mandat	Iz-teče	Možnost pon.
OK ZKS	predsednik sekretar	Mirko Pirc Janez Bambič	II.	1986	NE
OK SZDL	predsednik podpredsednik podpredsednik sekretar	Vinko Drobnič Alojz Marolt France Šile Stane Kromar	I.	1985	DA
OS ZSS	predsednik podpredsednik sekretar	Uroš Bregar Matjaž Zobec Dušan Oven	I.	1986	DA
OK ZSMS	predsednik podpredsednik podpredsednik sekretar	Janez Mate Janez Škrabec Vesna Stanfelj Ciril Andoljšek	I.	1986	DA
Obč. org. ZRVS	predsednik sekretar	Andrej Klemenc Rade Borovac	I.	1986	DA
Obč. odbor ZZB NOV	predsednik sekretar	Vinko Kersnič Nada Blatnik	I.	1986	DA
Občinska skupščina	predsednik podpredsednik predsednik ZZD podp. ZZD preds. zbora KS podp. zbora KS predsednik DPZ podpr. DPZ	Stanko Rus Milena Borovac Julijan Ozimek Nevka Lesar Jože Benčina Janez Henigman Arko Srečko Janez Picek	II.	1986	NE
Izvršni svet	predsednik Člani IS predlaga novi mandat.	France Lapajne	I.	1986	NE
SIS družbenih dejavnosti	Vzgoja in izobraževanje	preds. skupščine Danilo Divjak nam. preds. skup. Tanja Debeljak preds. zbora upo. Olga Tanko nam. pred. zb. upor. Dušan Oven preds. zb. izvaj. Cvetka Vesel nam. pred. zb. izv. Jasenka Osvald	II.	1986	NE
Zdravstvo	pred. skupšč. podp. skupščine preds. zbora upo. podp. zb. upo. preds. zb. izv. podp. zb. izv.	Jože Marolt Tone Petek Nežka Henigman France Tanko Darko Križ Štefka Mlinko	II.	1986	NE
Otroško varstvo	pred. skupšč. nam. preds. preds. zb. upor. nam. pred. zb. up. preds. zb. izv. nam. pred. zb. izv.	Bernarda Pirc Anica Marolt Marjana Radivojevič Marta Urh Matija Ogrinc Marina Peterlin	II.	1986	NE
Raziskovanje	preds. skupšč. podpredsednik	Rudi Zajc Marjan Hočvar	II.	1986	NE
Zaposlovanje	preds. skupšč. podpredsednik	Ivan Francelj Tanja Debeljak	II.	1986	NE
Kultura	preds. skupščine podp. skupščine preds. zb. upor. nam. preds. zb. upo. preds. zb. izv. nam. zb. izv.	France Grivec Dušan Bajde Albin Košmrlj Alenka Oberstar Francka Kromar Jože Debelak	II.	1986	NE
Soc. skrbstvo	preds. skupščine nam. preds. sku. preds. zb. upor. nam. preds. zb. up. preds. zb. izv. nam. preds. zb. izv.	Nada Blatnik Francka Ogrinc Nada Rus—Kovačič Jože Klun Majda Vrh Lucija Vretič—Rupar	II.	1986	NE
Soc. varstvo	preds. skupščine podp. skupščine	Andreja Šulentič dr. Anica Marolt	I.	1986	DA
Telesna kultura	preds. skupščine podpredsednik preds. zb. upor. preds. zb. izv.	Uroš Bregar Vlado Perušek Milojka Leban Tone Joras	I.	1986	DA
Skupnost pok. inv. zav.	preds. konf. delega.	Janez Bolha	II.	1986	NE

DANES SEM VESEL

naj vedo

NEKJE JE SONCE RAZLITO V VEČERNO ZARJO

naj ga poiščejo

KO TAKO POTUJEM PO PROGI, MI NE OSTANE NIČ ČASA, DA BI SE ODNEUMIL...

vzemi si čas in preberi mladinsko prilogo Rešeta. In spet si vzemi čas in piši. O soncu, o nedelji, o odneumljanju in poneumljanju. Mogoče si pa že kaj napisal(a). Poišči in pošlji (ali prinesi) na naslov:

OK ZSMS Ribnica
Šeškova 14
(za Rešeto)

O zapečkarjih

Ali je to pravo ime? Najbrž bi lahko izbrali tudi kaj drugega. S tem člankom naj bi prikazal ribniškega mladince — mladinko ali bolje rečeno današnjo napredno, revolucionarno mladino, ki je revolucionarna le v gostilnah, na plesih, v diskotekah in na drugih tem podobnih mestih (razbijanje steklenic, pretepanje in še marsikaj).

V današnjem času se mladi ljudje srečujemo s stotinami problemov, ki jih bomo rešili le, če bo vsak od nas zavzel neko stališče, si ustvaril neko mnenje in ga posredoval še drugim. Delati moramo skupaj. Stane, ki pa danes prevladuje v Ribnici, ne vodi nikamor, tu z njim nimamo kaj dosti, ker nimamo nobenega cilja. Vedno ugotavljamo, da v Ribnici ni moč pridobiti ljudi, ki bi delali ali v OK ZSMS ali pa v OO ZSMS.

V aktivih mladinskih organizacij delajo vedno le nekateri, le malo jih je, pa še ti, ki imajo voljo do dela, na področju mladinskih dejavnosti ne morejo narediti skoraj nič, ker jim njihovi kolegi, prijatelji in znanci ne dajejo vzpodbud in idej za delo, temveč jim samo še z neutemeljenimi in neargumentiranimi kritikami mečejo polena pod

noge, ne da bi se zavedali, da delujejo v bistvu sami proti sebi.

Na žalost je to »gola resnica« (ne kosmata). Mladi v Ribnici so tudi takšni, da kritizirajo delovanje ribniške mladinske organizacije, dajo tudi predloge, kako naj bi se stvari izpeljale bolje, vendar vse to ostanejo največkrat le besede. Primer temu je bila javna razprava o štipendiranju in zaposlovanju, ki je bila organizirana ravno na pobudo nekaterih mladih ljudi, ki niso bili zadovoljni s štipendijsko in kadrovske politiko v ribniški občini.

Izid razprave pa je znan: majhen ali bolje rečeno čisto majhen mladinski avditorij in malenkosten avditorij ljudi, ki so neposredno odgovorni za vodenje le-te politike v Ribnici. To je le en primer v kopici drugih iz našega okolja.

Na koncu pa, da ne bo vse črno: So ideje, predlogi, razmišljanja in zastavljene akcije. Mogoče pa se bo ribniška mladina zbudila iz zimskega spanja in zapečkarstva.

Saj smo že krepko stopili v pomlad. Toliko, mogoče pa bo kaj?!

Ciril Andoljšek

Kriki

V modrini nebesnega svoda
je odgovor na tvoja vprašanja.

V zaprtih vratih življenja je čar
odpiranja.
Pot je presekana z obzidjem mesta,
ki gori z rdečimi plameni.

O, podrite zidove, ljudje!
Kdor hoče naprej, naj se sežge.

O, odprite vrata življenja!
Kdor hoče vanj, naj izve, kaj je.

O, ne glejte nebesnega svoda!
Ta vam ničesar ne pove.

Ana Porenta

Hrepeneti...

Sama sem.
Sama v tem krivičnem svetu, ki me ne razume.
Hrepenim. Hrepenim po nečem daljnem, a vendar vem,
da se želje mi ne bodo izpolnile.

Čakam.
Čakam, da me veter ponese v tisti svet, ki mu drugi
pravijo pravljica.
A zame to ni. Vem, da se bo to nekoč zgodilo, pa čeprav
čez večnost.
Pisatelj piše zgodbe, pesnik pesmi.
Ali tudi ti ljudje tako hrepenijo? Je pot, ki
jo morajo prebroditi, tako dolga?

Vem, nekje je čas, ki dohitel bo moje misli in potem
ne bom več tako sama. Sama med ljudmi.
Takrat bom srečna. Pisan svet bo okoli mene.

In ko bo svečka na mizi moji ugasmila, se bo čas ustavil.
Izgnil bo moj svet in spet bom sama. Sama sredi teme,
sama s samoto in sama s hrepenenjem. Čisto sama....

Nataša Petrič

Ledena gora

svet pošastni
svet brezmejni
kdo razpeni tvoje holme
da smeje se tak glasno
prestreljeno in ubito
čudežno in cinično
vržen si v te tuje kraje
misliš
da si bil že tam
in zavpiješ temno vanje
v duši spet uzreš se sam

Slavica Ruparčič

V VRHOVIH MOJE HIŠE OBUPANO KRIČI ZADNJI PALČEK V OBLAČNO NEBO.
SEDI NA ZLATEM PRESTOLU, IGRA SE S PRSTANOM
IN PRIPOVEDUJE ZGODBO O RUMENI POKRAJINI:
»SREDI LETNEGA ČASA SMO ZASADILI DREVO, DA BODO PTICE
V NEKEM DRUGEM LETNEM ČASU SPLETALE GNEZDA
MODROSTI KOT POZDRAV SONCU:«

PALČEK JE PRIJEL LAS, GA OVIL OKOLI KROŠNJE NAJVIŠJEGA DREVESA
IN PTICE SO BILE UJETE.
NEKDO JE ŽAGAL DREVO IN NEKDO JE ČAKAL,
DA MU DREVO PADE NA GLAVO.
ONI DRUGI JE MISLIL, DA BO OSVOBODIL PTICE,
PA JE POSTAL UJETNIK LETNEGA ČASA.
KI TRAJA VEČNO.
DOGODKI SE PRESLIKAVAJO V OČEH PALČKA.

Jani Mate

Dotik

V ognju penečih valov,
v valovanju spečih gromov.
V šumu vetra izpeti,
v besedi listja ujeti.

Od vzhoda domov preko spečih,
od sence k zlatu trpečih.
od žeje ožganih k etru tišine,
rodi se smehljaj, in tiho nam mine.

Miran Mate

Bivanje

I. Neponovljiva podoba
zleze vase in postane pika?

II. Potomci si brišejo nosove
s prerokovim prahom

III. Noč občuduje
sence na svojem obrazu

IV. Roka je prevajalec
podzavesti

V. Pomlad je vzgojila
nov nasad mivke

Polona Porenta

Korenine

I. Najti se v
lističu drevesa

II. Izpuhteti v
neapisano poezijo

III. Biti zrak in voda
zemlji

IV. Dopisati preprostost
drobnega obstoja

V. Duša na obsodbi
materine roke

Polona Porenta

ČE BI BILA...

RADA BI BILA ENAKA OCEANU.
KRALJIČNA SI BARVA NOHTE V MODRO.
RADA BI BILA ENAKA GOZDOVOM.
KRALJIČNA SI BARVA NOHTE V ZELENO.
RADA BI BILA ENAKA NOČI.
KRALJIČNA SI BARVA NOHTE V ČRNO.
RADA BI BILA ENAKA SONCU.
KRALJIČNA SI BARVA NOHTE V RUMENO.
PRAZEN POGLED STRMI PREKO DLANI....

Jani Mate

LOPOV ŽAK, sobota, 16. 03. 1985, TVD PARTIZAN

Zapustil nas bo Lopov Žak. Samo to
smo lahko razbrali s plakatov. Malo, a
vendar dovolj, da se nas je ob 19. uri v
TVD Partizanu zbralo kar lepo število.
Prireditelje smo celo malo presenetili,
saj so morali prinesiti dodatne stole.
Zopet neverjetno. Saj to vendar ni ples,
ljudje, kaj vam pa je, da se vas je zbralo
kar 70!

Začelo se je. Glasba iz zvočnika
(Lisica — skladba ansambla NLP) in
ples. Diana pleše in še nekdo prihaja.
Črna, blede, oblastna in ironična. Da,
da, to je ona, smrt. Že takoj napove
snidenje: »Vsi boste prišli k meni, to je
gotovo, izbirate lahko le način, kako
boste prišli!« Publika začne stvar zani-
mati. Scena postane razgibana, impres-
ionira nas. Na platnu se pojavijo štiri
sence, slutimo strahovlado Oblasti in
brezobzirnost Vojske. Ne, ni res, tudi
načina snidenja s smrtjo velikokrat ne
moremo sami izbirati. Drugi te pošljejo
k njej, ti si samo figura, svinčeni vojak,
kateremu Oblasti in Vojska lahko trga
glavo in ne eno, tisoč, milijon glav.

Scenski efekti so impresivni: efekt s
platnom in lučjo zadaj, tako da se vidijo
samo obrisi, je zadetek v črno. Kljub
preprostosti te prikuje na stol. Ta pred-
stava je na nek način že preprost mul-
timedijski projekt, saj vključuje glasbo,
igrano v živo, posnete efekte prek zvo-
čnikov, ples in seveda platno z obrisi, ki
imajo večji učinek, kot bi ga imel film
ali diapozitiv.

Bistvena ideja — smrt, nemoč posa-
meznika v boju proti Oblasti in Vojski,
igranje Oblasti s posameznikom in
spreminjanje osebnosti individuuma v
konformistično osebo brez lastnega
mišljenja — je bila dobro in efektno

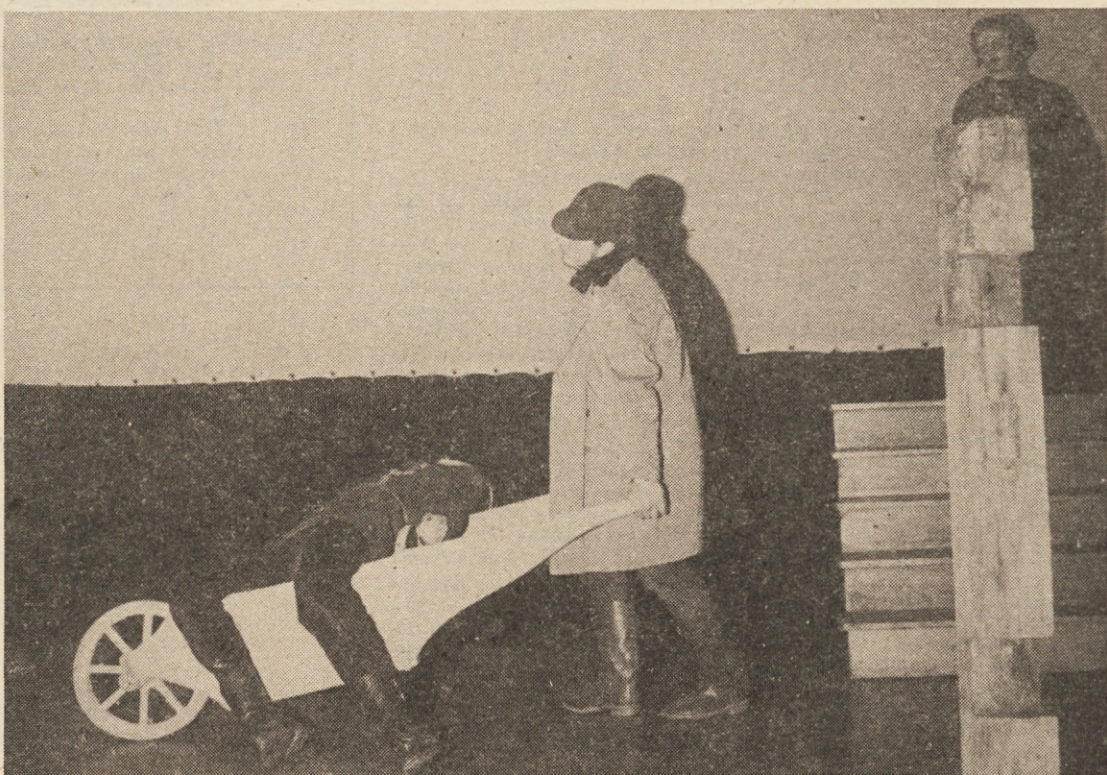
predstavljena. Zanimivo je tudi to, da
stvar ni moreča, ampak zapusti močan
vtis, prisili te k premišljevanju, vživiš se
v ideje in misli, čeprav si samo nem
opazovalec. Vse skupaj je trajalo dobre
pol ure, vendar čisto dovolj za nekatera
spoznanja. Gledalci smo na koncu to
tudi izrazili z bisom, kar je zopet
neverjetno za ribniško publiko.

Postavlja se vprašanje, zakaj pred-
stava Lopov Žak enkrat in nikoli več.
Dovolj je kvalitetna, da bi zaslužila
prenos tuaj v širše slovensko okolje.
Poleg tega pa so ljudje, ki so predstavo
naredili, polni idej in od njih lahko
pričakujemo vedno več in boljše. Vse-
kakor pa moramo Simoni, Vesni, Alešu,
Marjani, Primožu, Cirilu, Petru, Mar-

ku, Diani... priznati, da so dobro izpe-
ljali eno od redkih originalnih in izvirnih
predstav.

P. S.: TVD PARTIZAN je bil hladen,
nezakurjen. Zopet se pojavlja vprašanje
o neizkoriščenosti in nefunkcionalnosti
tega prostora.

Toni Lovšin

»Sejem bil je živ...«

Si bil v Ljubljani? Smešno vprašanje. Menda ga ni med nami, ki ne bi obiskal Ljubljane.

No, ali si bil na boljšem sejmu v Ljubljani? Tu pa se stvar malo zatakne. Naj ti razložim boljši sejem. Kup stojnic, prodajalcev, kupcev, radovednežev, ki poživijo naše glavno mesto. Stvar zaživi vsako soboto dopoldne na Starem trgu, v starem delu Ljubljane (ob Ljubljani). Morda te zanima, kaj se tu prodaja. Vidiš stare knjige, kup zavrženih stvari, pobranih po podstrešju, obleke, razne likalnice, narodne noše, skrinje, čevlje, klobuke... Tudi najnovejše tehnične stvari — kasetofone, plošče, kasete, glasbene stolpe... Še bi ti lahko našteval, pa ti ne bi morda niti približno predstavil tega življenja, vrvenja, utripa in vzdušja pravega pravcatega sejma. Vsak najde nekaj zase, pa četudi samo klepet s starim prijateljem.

ZAKAJ NE BI ŠE V RIBNICI ORGANIZIRALI TAKŠNEGA SEJMA?

Prav gotovo je tudi v ribniškem okolju mnogo ljudi, ki bi se radi znebili kakšne stare ali malo rabljene stvari, ki bi mogoče kaj radi kupili, pa ne dobijo nikjer te reči in mogoče bi se našla ravno takšna na sejmu. Če bi se spravili

k organizaciji, bi se morali zavedati, da Ribnica ni Ljubljana, da bi bila ponudba v Ribnici mnogo manj številna in manj pestra. Računati bi morali tudi na malo-meščansko miselnost, saj tu vsak vsakega pozna in zakaj bi jaz kupil od njega kakšno rabljeno stvar, kaj si bo pa vendar mislil o meni. Takšno miselnost bi nujno morali odpraviti, če bomo hoteli, da bo sejem stekel.

Sejem bi bil lahko ob sobotah dopoldan, najbolj primeren za izvedbo pa bi bil parkirni prostor poleg Delavske univerze, ki je hkrati tudi v centru in tudi dovolj oddaljen od glavne ceste.

Stvari bi se morali lotiti mi mladi, saj bi verjetno mi tudi največ prodajali.

Torej, če sklenem, boljši sejem bi bil lahko tudi v Ribnici in vsi, ki so za to, naj razmislijo o stvari.

Če bi bil določen interes, bi stvar lahko stekla že konec maja. Torej, vsi, ki imate doma plošče, knjige, stare obleke, ki vam niso več všeč, smučī, kolesa, gramofone, kasetofone, stare stvari, mogoče krompir..... razmislite o možnosti prodaje na ribniškem boljšem sejmu.

Toni Lovšin

Resnica

živiš globoko
čisto na dnu
včasih se valovje zgane
in ves svet se potemni
blato zmeša se z vodo
in ribe postanejo
zamorjene
deček s trobento ne neha igrati
njegovo nasprotje ti
hočejo vsiljevati
toda resnica je ena
glasna čeprav zadušena
silna čeprav zastrupljena
lepa čeprav zapacana
živa čeprav zaklana
slišim kako kriči
izgnana iz predavalnic
ko jasno v noč gleda
izpod molčečih zvezd
ovija drevesa in tebe in mene
ostani mlad
pastir prelesti

Slavica Ruparčič

Solzi dve

Po ulici, prek mrtvih hiš
odmevajo koraki v noč,
kot bič nevidni
hrbte zvezd nekoč
v uri peska.

(sedi na kamnu v skali).
Planina zadnja zdrnsne
skozi vozec stekla
v minljivi grb gora.

Koraki mrtvi
bijejo ta dan v noč,
luči neba v tlak.

(Vstopijo.)
Zdaj pade meč,
zdaj strup izpije,
v celico zdaj plin
ali krogla mu skozi prsi šine,
(vojak vojaka, vojska vojsko bije).

Razbile steklo so
in zvezde zdaj bežijo,
se ura ne obrne,
ali iz starih
vedno nove se rodijo.

Med maršem mrtvih,
med sjajem zvezd ujetih
v tlak,
tiho veje vzdih —
v verigi stvarstev glej,
izginja stih.

Miran Mate

Naša mladost pod svobodnim soncem

Ko sem bil star približno 12 let, smo stanovali na Prijateljevem trgu. Kot verjetno ogromna večina mulcev teh let smo tudi mi najraje igrali nogomet. To pomeni — želeli smo ga igrati. Da prideš na igrišče in igraš. Žogo smo kupili po dolgotrajnem »samoprispevku« in odpovedovanju sladoledom. Za pivo smo bili takrat še premladi. Ker ni bilo igrišča, smo si ga naredili. Najprej na Kramarčkovem vrtu.

Ta naš nogomet pa je bil rahlo drugačen od tistega na televiziji ali pri telovadbi v šoli. Tako recimo: okrog 25. minute je prisopihal na kraj dogajanja lastnik vrta in nogomet se je pomečal — atletiko — beg na kratke proge. Ker pa je bil stric že precej v letih in nas niti slučajno ni dohajal, je bila stvar vse prej kot zabavna. Zato smo našli kje kako predto žogo in jo vrgli pred »dušmanina«. Ta je ročno potegnili iz čepa pipec in se naslajal ob eksekuciji nedolžne, že zdavnaj pokojne žoge. Potem so tam začeli graditi blok.

Selitve je bila možna le v eno smer — na zelenico za 5. blok. Začrtali smo igrišče, na Inlesu ukradli 3 malo debelejša late in postavili gole. Igrišče je preživelo manj kot 24 ur. Noči se je na igrišče prikradel subverzivni element, populil gole, jih razlomil in začgal. Baje ga je motil hrup. Sam pa je bil znan po tem, da je opolnoči klofal že tako čiste tepihe. Če smo potem še igrali, smo bežali do Hrovače. Fant (dedec) je bil od sile vztrajan.

Čas je dozorel za akcijo. Šli smo na občino, po Ribnici trosili letake (Hočemo igrišče — Otroci Prijateljevega trga), prišla je celo novinarka Jane in igrišče so nam ogledali, takoj ko bo denar.

Ko sem pred nekaj tedni hodil po Prijateljevem trgu, sem se počutil prav bedno. Vsa okolica je še petkrat bolj zanemarjena, ob bloke so naslonjene skladovnice drv, nekaj »rekvizitov«, na katerih se igrajo predšolski otroci, je sicer postavljenih (15 tankih hlodov in nekaj starih gum, vse skupaj nametano na razrito zelenico), kot dodatek pa je sredi naselja ogromna luža.

Takrat se mi je posvetilo, kakšen tepec sem. Seveda!!! Takoj mi je pos-

talo jasno, da nisem niti 3% tako dalekoviden kot naši odgovorni možje in žene.

1. To, da nam niso dali igrišča, je bil vzgojni ukrep. Po tej izkušnji se namreč moramo šele prav boriti za svoje cilje (brez uspeha, seveda, kot pred 10 leti). Kaj zato, če se še naprej igrajo na cesti, tudi oni bodo utrjeni in prisiljeni v težačenje po uradih, poleg tega pa bo vse slabše izločila naravna selekcija in jih bo sfaširal avto.

2. To, da vsakih nekaj mesecev prekopljejo cesto in je treba skakati čez jarke, je revolucionarna tradicija in mladim je popolnoma jasno, kakšno je bombardirano mesto. Poleg tega se lahko seznanijo z vso instalacijo, ki je napeljana pod cesto. Tudi vpogled v posel gradbenika se jim tako nudi brez nekih brezveznih informativnih dni po srednjih šolah. Marsikdo se bo po teh izkušnjah odločil za ta plemeniti poklic in šel v Irak graditi, kar bodo Iranci podirali. Ja, prav tako kot pri nas.

3. Tiste ogromne cevi na zelenici za 5. blokom so verjetno predlog staba za TO, saj tam od jutra do večera odmeva neumorni bang-bang mlajših pionirjev, ki trenirajo mestno protigverilsko hojvanje.

4. Velikansko jezero sredi Trga pa je menda prispevek trgovske in vojne mornarice. S spuščanjem manjših čolničkov po temnosivi prostranosti se mladina seznanja z osnovo navigacije, meteorologije in morda še z najenostavnejšimi veštrvi v naših krajih. Ko bodo odrasli, se bo množica prav gotovo lažje odločila za ta morda malo avanturistični, na vsak način pa konvertibilni poklic.

Ko sem videl to svetlo točko, to vizijo, kako bi rekel — to absolutno svetlobo, ki prihaja k nam kot trpljenje skozi celo življenje, to razodtujevanje, sem bil pomirjen. Splačalo se je živeti tu, na Prijateljevem trgu. Ponosen sem na to. (Verjetno imajo podoben občutek fanatični verniki, ki v neznosnem trpljenju življenja pomislijo na zveličanje po odhodu iz te solzne doline). Premišljam, da bi bilo dobro, če bi poleg mesta rojstva v vse svoje dokumente vpisal tudi kraj moje mladosti — Prijatelj trg, tako da bi vsak, ki bi prebiral moje

»čitabe«, že takoj zaslutil, s kakšnim človekom ima opravka.

Da pa bi bil na liniji i . . . aktivno sodeloval v ustvarjanju te posmrtno blaženosti, sem začel premišljevati, če bi se ta sistem dalo še izboljšati in pripeljati do dovršenosti. Na misel so mi prišle naslednje izboljšave:

1. Da se naredi sredi naselja — poleg jezera — še veliko smetišče:

a) s tem bi rešili problem odlaganja smeti — ljudje bi zdaj lahko čisto legalno počeli to, kar delajo zdaj v nočnih urah — metali bi smeti kar skozi okna na ulice.

b) z uporabo odpadnih materialov bi vzbudili v mladih čut za inovacije.

c) to bi bil nekak Triglav (ko bi kopicca postala dovolj velika, kar pa ni problem za stanovalce Prijateljevega trga) in bi bil nek simbolični utrjevalec slovenstva, ki je tu že precej ogroženo.

2. Da se poveča promet po tistih ulicah, kjer se otroci največ igrajo. To bi vzgojno vplivalo nanje, saj ne bi nihče doživel šoka, če bi pozneje videl, kako koga na ulici pomendra avto. Če pa ta sistem ne bi deloval, bi morali organizirati prometne nesreče. Določene otroke — psihično, fizično ali ideološko izstopajoče — bi metali pod avtomobile. Povečali bi enotnost mladih, saj se enaki vedno bolj razumejo kot različni, sploh če mednje pride seme gnilega intelektualizma.

3. Da se še bolj razrije ceste, kajti dva, trije jarki so odločno premalo, da bi vsi bojažljivi mladi nadebudneži ostali v formi skozi vse leto.

4. Jezero bi moralo biti stalno — v poletnih mesecih bi morali napeljati Bistrico skozi Prijatelj trg.

5. Naseliti bi bilo treba še nekaj kolektivnih stanovalcev, ki bi vsi to »mularijo« lovili in bi bili tako nekakšna simulacija sovražnika. Če takih strank ne bi dobili, bi morali že naseljene

poslati v poseben tečaj, kjer bi se naučili večim kolektivnim penzionistov in zlobe.

Verjetno vsi ti predlogi ne bodo prišli takoj v poštev, važno pa je, da se o njih razmišlja. Verjetno sem vam vzela že preveč dragocenega časa in prostora, zato vas vse lepo pozdravljam — Trpite in zveličani boste.

Aleš Debeljak

Napev

večnost že let skozi
brezna globine,
prepredene stare noči
so modrine, kjer v pradan
je ubogi zaspal.

kot barve granita so
pesem razbita nikoli,
odmevi preprazni deželi
robovi so ostali globeli.

in dva sta bregova,
na vsakem je glava človeka
zlita v tla —
Gluha Nema,
neskončnost je nič,
praznina trenutek
sveta.

ko silhueta brez grla
razprla je usne, glej večnost
že let skozi nočne modrine
do gluhe se predejo prsti
tišine

(kjer v pradan je Ubogi zaspal).

Miran Mate

Ljudska

Balada

Medlo mežikajoče orlovo oko
žari v noč nad obzotjem.
Demosko tiha krajina ujeta je
v biser ta teman.

V sladko prelivajočih svečavah
jantarjevih medov
drobne žuželke kot
senčice, večno z listjem loveč se,
pohlevno brez teže lebdijo.

Skozi gmote želatine,
z verižico iz neba rojeno
Skakalec molči, molči vse bliže,
molči skozi moine kosme sveta
(do dna gladina poje).

Miran Mate

Id

Bil čase je svoje ljubimec željan,
nekoč zamenjal je meglico blede
z žezlom žarečim rdečih sanj.

In bil je Vladar,
(gospod srca svojega
z žezlom krvavim, v dušo krotil je
solz silen vihar)

In ni bilo vprašanj — od kdaj, al' prvič,
al' mar nov je ali stari prenovljen morda.

A videl
v daljavi
včasih
marmornat je kip,
kako ga

v
stekleni želji
kolje
tisoče razpok,

v
kristal
kamnit.

Miran Mate

Uredniški odbor: Nada Ilc, Jani Mate, Miran Mate, Primož Oven, Lektor: Vesna Postrak

Iz poročil pravosodnih organov in organov pregona

Varnost življenja in dela občanov, družbenega in zasebnega premoženja je stalna skrb nas vseh, celotne družbe in še posebej pristojnih organov.

Temeljno javno tožilstvo v Ljubljani Enota milice Ribnica in Sodnik za prekrške občine Ribnica so nam v svojih poročilih za leto 1984 za razpravo v zborih občinske skupščine in v družbenopolitičnih organizacijah posredovali podatke o uporabi zakonov, odkrivanju in pregonu storilcev kaznivih dejanj in gospodarskih prestopkov, prekrškov ter o obsodbah. Ti podatki govorijo, da so negativni pojavi pri nas v upadanju v primerjavi s preteklimi leti, oziroma ne kažejo tendence naraščanja kakor v prejšnjih letih. V upadanju je tudi mladoletniška delikvenca. To pa še ne pomeni oziroma ne daje zanesljivega jamstva, da se družbena disciplina v naši občini izboljšuje.

V strukturi obravnave kriminalitete še naprej prevladujejo kazniva dejanja zoper družbeno in zasebno premoženje. Zmanjšalo se je število primerov nevestnega gospodarjenja. V lanskem letu so na enoti Temeljnega javnega tožilstva v Kočevju prejeli 303 ovadbe zoper 362 polnoletnih oseb. Z območja Ribnice je bilo ovadenih 141 oseb: 42 zoper zasebno premoženje, 23 s področja gospodarskega kriminala, 15 zaradi tatvine, za tem sledijo razne goljufije, poneverbe in druga kazniva dejanja. Kazniva dejanja zoper življenje in telo ne kažejo odstopanj. Iz območja občine Ribnica so prejeli 12 takih ovadb. Ugotavljajo, da se povečuje število prijavljenih kaznivih dejanj, za katere storilci niso bili odkriti. Ribnica je namreč postala tranzitno mesto s precejšnjo frekvenco v blagovnem in osebnem prometu. Obravnavali so tudi 60 mladoletnih storilcev kaznivih dejanj, od tega iz občine Ribnica 4 starejše in 2 mlajša mladoletnika. Tudi gospodarski prestopki niso bili v porastu. Iz območja občine Ribnica so obravnavali 4 pravne osebe. Večina gospodarskih prestopkov se nanaša na kršitve zakona o temeljih varnosti cestnega prometa, zakona o temeljih sistema cen in družbeni kontroli cen in zakona o knjigovodstvu.

Temeljno sodišče v Ljubljani Enota v Kočevju ugotavlja, da so pripadajoče zadeve, ki jih je obravnavalo sodišče, ustaljene oziroma so se povečale za 1,63%, s tem da so kazenske zadeve upadle za 36,20%, delno na račun spremembe kazenske-

ga zakona, ki je spremenil vrednosti, katera se še smatra za majhno tatvino. Porasle pa so ostale civilno pravne zadeve. Za Ribnico ugotavljajo velik porast števila mejnih sporov kot negativni pojav in pozitivni pojav padec mladoletniškega kriminala. Še nadalje so v porastu prometni delikti.

Lani so občani prijavili Postaji milice kar 31 tatvin koles, katere lastniki pogosto puščajo nezaklenjene.

Na področju javnega reda in mira ni bilo hujših kršitev, toda število kršitev ni majhno, 266, kar je sicer nekaj manj kot v letu 1983. Največ je bilo preprirov (135), pretepopov 38, pijančevanj 11, točenje alkoholnih pijač mladoletnim in vinjenim 8 in raznih drugih prekrškov. Veliko kršitev javnega reda in mira oz. sporov je bilo v zasebnih stanovanjih, kar 52.

Število prometnih nezgod na naših cestah je še vedno zelo visoko. Obravnavali so jih kar 130 in tudi posledice so hude, 3 mrtvi, 7 s lažimi telesnimi poškodbami, 20 z lažimi telesnimi poškodbami in 100 z materialno škodo.

Pri sodniku za prekrške je bilo v lanskem letu vloženih 724 prijav za uvedbo postopka. Na podlagi prijavi je ta organ kaznoval 604 polnoletne osebe, 115 mladoletnikov in 6 pravnih oseb za razne prekrške. To je sicer za 33% manj kot v letu 1983. Največ prekrškov odpade na kršitve varnosti v cestnem prometu.

Med izrečenimi ukrepi so bile najštevilnejše denarne kazni v višini

od 1000 do 5.000 dinarjev, 98 mladoletnikom je bil izrečen vzgojni ukrep — ukor, 8 polnoletnim osebam je bila izrečena zaporna kazen do 15 dni za hujske prekrške. Tudi pri mladoletnikih odpade daleč največji odstotek na kršitve varnosti v cestnem prometu, to so voznje z motornimi vozili brez vozniskega dovoljenja oziroma brez potrdila o preizkusu znanja cestno prometnih predpisov.

Organ za postopek o prekrških ugotavlja, da so starši do otrok in

mladoletnikov vse preveč tolerantni pri dovoljevanju ali premajhnem nadzoru uporabe motornih vozil in koles, če še nimajo vozniskih dovoljenj ali opravljenega preizkusa znanja cestno prometnih predpisov. Otroci in mladoletniki so tako izpostavljeni hudim prometnim nesrečam, katerih je na naših cestah vse preveč.

To je samo del podatkov iz poročil, ki naj služijo za izdelavo varnostnih ocen, katere bi morali vsaj enkrat letno obravnavati v krajevnih skupnostih in v delovnih organizacijah.

Varnost življenja in dela ter družbenega in zasebnega premoženja je dobrina, za katero se moramo vsi prizadevati in krepi v sistemu družbene samozaščite. To pomeni, vzpostaviti višji nivo družbene discipline in pravnega reda na vseh področjih in v okoljih našega dela in življenja.

R. S.

Temen madež

Praznik občine Ribnica konec marca. Praznično okrašena Ribnica, praznično vzdušje v kolektivih, posebej na Inlesu, praznično vzdušje v domu JLA, kjer je bila osrednja proslava. In številni, res številni gostje, od katerih mnogi obiščejo naš kraj le enkrat letno, ob našem prazniku.

Prireditve in razvoj Ribnice so vsi pohvalili. Mnogi so se stežka odpravljali domov, tako prijetno je bilo. Vendar —

Da, vendar vse ni bilo tako. V slavnostno razpoloženje so mnogi gostje diskretno, vendar dovolj opazno kanli kapljo pelina...

»Lepo je pri vas, lepo napredujete, samo... Samo vaša Ribnica je močno onesnažena... Vsaj za praznik bi jo malo uredili...«

Od sramu zardeli smo jim morali dati prav. Skrivaj smo se ozrli okrog sebe in se zgrozili nad vsem, kar sicer videmo vsak dan, vendar smo na nered premalo pozorni. Tujec to prej opazi. Vpadljivo je dovolj.

Ceste in pločniki nepomeniti, še polni peska od zimskega boja proti poledici. Papirji, polivilni in kdo bi še našteval, kaj vse lahko najdemo v prometnem kraju na nevdrževanih in dolgo nepočiščenih ulicah.

Pa smo se, z iskrico pristnega ribniškega humorja pobarvano, izgovorili na muhasto zimo, češ da je sneg prehitro izginil, nanj pa smo kot skoro vsako leto računali, da bo nesnago prekril in prikazal obiskovalcem Ribnico vso v belem.

Ostal je občutek, da smo dobili za izgled in čistočo našega kraja turistično bodečo nežo...

Kaj se nismo dogovorili, da bomo bolj skrbeli za naš kraj, za vse naše kraje? Za to pa so potrebni ljudje, ki kot svoje redno delo skrbijo za čistočo kraja. Žal jih krajevna skupnost Ribnica niti Komunala nimata, niti jih ne moreta dobiti (kljub precejšnjemu številu nezaposlenih, prijavljenih na skupnosti za zaposlovanje in dejstvu, da smo po številu nezaposlenih prav v vrhu med občinami naše regije).

Nedavno je na seji izvršnega odbora komunalne interesne skupnosti nanesla beseda tudi na to. V načrtu skupnosti za letos je tudi povečanje sredstev za zaposlitev treh do štirih delavcev, ki najbi v Ribnici, Sodražici in Loškem potoku skrbeli za čistočo in vzdrževanje parkov in zelenic oz. nasadov, skratka za lepši videz krajev. Samo — to šele bo! Če bodo dobili ljudi.

In še nekaj so ugotovili pri tem razgovoru. Riko izdeluje posebne avtomobile — pometače (slika takega vozila je bila objavljena — sicer brez podpisa — na zadnji strani v prejšnji številki Rešeta in si jo lahko ponovno ogledate!) in ne bi bilo nič narobe, če bi Ribnica imela podobno vozilo za čiščenje ulic v mestu in v ostalih krajih v občini.

Dogovoriti se je treba, zložiti denarje in vozilo kupiti. Čeprav je naložba precejšnja, se bo lahko kmalu izplačala. Izplačala z lepšo Ribnico in čistejšimi drugimi kraji, s tem, ko bomo lahko tudi po tej plati na naše kraje ponosni in nam zaradi podobnih temnih madežev kot letos pred tujci ne bo treba zardevati.

Vsi skupaj pa moramo seveda še naprej stalno skrbeti za čistočo, neomadeževano okolje, ne samo v času, ko nas enkrat na leto pozove k temu svet za varstvo okolja pri občinski konferenci socialistične zveze.

F. G.

Ta mesec v skupščini

Zbori Skupščine občine Ribnica bodo predvidoma zasedali: družbenopolitični zbor v četrtek, dne 25. aprila ob 8. uri, zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti pa v petek, dne 26. aprila ob 8. uri.

Delegati bodo na sejah zborov obravnavali:

Program dejavnosti za izvajanje resolucije o politiki družbenega in gospodarskega razvoja občine Ribnica v letu 1985;

**Analizo o poslovnem uspehu OZD s področja gospodarstva in družbenih dejavnosti po zaključnih računih delovnih organizacij v letu 1984 in o izva-
janju dogovora o uresničevanju družbene usmeritve razporejanja dohodka v letu 1984;**

Poročilo OZD Komunala Ribnica o delu in problemih v letu 1984;

Poročilo o delu pravosodnih organov in organov pregona z vidika varnostne ocene:

- Temeljnega sodišča v Ljubljani Enota Kočevje
- Temeljnega javnega tožilstva Ljubljana Enota Kočevje
- Sodišča združenega dela Ljubljana
- Občinskega javnega pravobranilstva Ljubljana
- Družbenega pravobranilca samoupravljanja občin Kočevje in Ribnica
- Postaje milice Ribnica
- Občinskega sodnika za prekrške

Predlog sklepa o ustanovitvi organa za cene v občini Ribnica.

Osvoboditev Ribnice 5. maja 1945

Na poti v ribniški grad nas tik pred mostom (nekdaj je bil tu dvižni most) z desne strani sprejme ribniška partizanska družina. To je ribniški spomenik — SPOMENIK OSVOBODITVE, delo akademskega kiparja Janeza Boljke in spada med važnejša umetniška dela sodobnosti.

Mož — oče s puško v roki predstavlja branilca slovenske — ribniške družine, — žena-mati in otrok z izdelkom suhe robe v roki pa nam izpričuje, kako opravlja svoje tradicionalno delo — izdelovanje suhe robe.

Ni slučaj, da je spomenik osvoboditve pred vhodom v nekdanji ribniški grad. Tam pred gradom je bilo nekdanje središče Ribnice s starodavnim vodnjakom. Tu so se 05. maja 1945 sestale osvobodilne brigade 10. (Ljubljanska) in 8. (Levstikova). Prva je prodirala iz smeri Ugarja, druga preko Brezja. Ti dve sta vsaka iz svoje smeri osvobodili Ribnico. Kako je potekala osvoboditev Ribnice bo marsikoga zanimalo, zato je potrebno to podrobneje opisati.

Osvoboditev Ribnice

Kot je znano je bila Ribnica obdana z žično ograjo. Za to so okoli Ribnice

in za samo Ribnico enote 18. divizije vodile ostre boje z umikajočim sovražnikom. Že 4. maja 1945 je 9. brigada (zahodnodolenjska) pregnala sovražnika iz Grčaric, Rakitnice in Dolenje vasi.

Zgodaj zjutraj 5. maja je prva napadla sovražnika v Ribnici 10. brigada (ljubljska) iz smeri Ugar — Mala mlaka. Pod vodstvom komisarja brigade majorja Marka Vrhunca je že okoli 7. ure zjutraj preko mostu pri gradu vdrla v Ribnico.

Skoraj istočasno je iz dolnjevaške smeri preko Brezja prodirala borbena 8. brigada (Levstikova). Borci obeh brigad so se združili sredi trga in skupno potiskali sovražnika proti Gorenji vasi in Žlebiču. Sem in tja so se v Ribnici še oglašali posamezni strelji. Sovražnik je imel pri tem hude izgube in je ob naglem umiku pustil veliko vojaške opreme.

V trenutku je vzkipelo po Ribnici nepopisno veselje. Ljudje so se zbirali na trgu, pozdravljali in objemali osvoboditelje in prepevali pesmi veselja, saj je za vedno minil strah pred domobranskimi mogotci, pred smrtjo, zapori in taborišči.

V imenu Narodno osvobodilnega odbora Ribnica je osvoboditelje pozdravil član odbora Ivan Zalar, ki je tedaj bil v Ribnici. NOO Ribnica s predsednikom Francem Pickom je bil namreč tedaj v Bukovici.

10. brigada ljubljanska je po krajšem postanku v Ribnici nadaljevala pot preko Sv. Gregorja proti Ljubljani, izpolnjujoč svojo osvobodilno nalogo. 8. brigada Levstikova pa je prodirala preko Sodražice, Karlovi-

ce in Roba ter Mokreca proti Ljubljani.

Tudi naslednjega dne se veliko veselje v Ribnici ni poglelo. NOO Ribnica, ki se je vrnil iz Bukovice, je ob velikih manifestacijah Ribničanov prevzel oblast. Veselje in navdušenje je bilo tolikšno, da se kar ni moglo poleči. Čuli so se posamezni vzkliki prvoborcev: »Ljudje, le dajte si duška!« (V. Mihelič)

Takšno je bilo doživetje in občutek svobode v Ribnici 5. maja 1945, na dan njene osvoboditve po štiriletnem suženjstvu.

Ribniški grad in njegovi lastniki

Poleg navedenega stičišča dveh brigad pri osvoboditvi Ribnica pa je imel in ima še danes ta del Ribnice, v katerem so tudi popravljeni ostanki ribniškega gradu, druge pomembne vloge in naloge. Ribniški grad v svoji prvotni obliki so baje sezidali plemiči Sovneški kot fevdalni »gospodje ribniški«, verjetno predniki kasnejših celjskih grofov, okoli leta 1000 ali še prej. Čeprav je bil kasneje tekom stoletij mnogokrat prezidan in obnavljan, bi bilo zmotno trditi, da ne bi imel zgodovinske vrednosti. Veliko število kasnejših lastnikov ribniškega gradu in »gospodstva« se je menjavalo v zgodovini, vse od »fevdalnih gospodov pa do zadnjega Rudeža. Njegovi nasledniki so nekako v letu 1935 grad prodali vojnemu erarju, ki je bil zadnji lastnik pred drugo svetovno vojno.

Turški vpadi na slovensko ozemlje

Kako utrjen je bil ribniški grad,

nam pove J. V. Valvazor v svoji SLAVI VOJVODINE KRANJSKE, ki pravi: »Dedni sovražnik krščanskega imena in sosednji grozodejec je ta trg večkrat premagal in okoliške vasi v dimu zadušil, toda gradu se ni mogel nikoli polastiti: Leta 1415 so Turki prvič šli mimo Ribnice proti Ljubljani. V letih 1469 do 1491 in od 1528 do 1598 je grad zdržal okoli 42 turških napadov. Vpadli so skoro vsako leto, včasih celo štirikrat letno. Bil je torej dobro zatočišče »ribniške gospode« in okoliških tlačanov.

Zadnja na grmadi

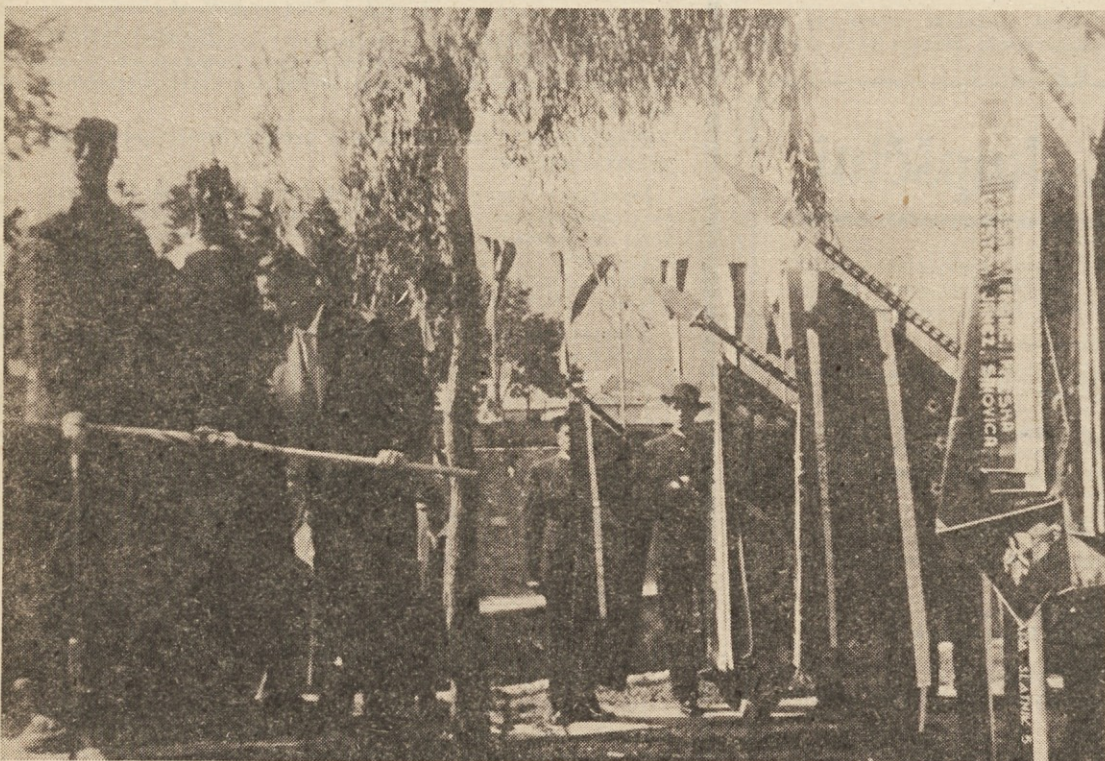
»Pri cesarsko krvavi sodniji« je bilo »dano v ribniškem gradu, 11. maja 1701«, da je bila obsojena z obglavljenjem in sežigom na grmadi zadnja »čarovnica« v Ribniški dolini Marina Češarkova iz Nemške vasi. Obsodbo oziroma zapisnik je podpisal Janez Jurij Gottscher, cesarsko kraljevi krvavi sodnik. Ko so vodili sodni postopek, je bila nesrečna Marina 21 dni trpičena in da bi bilo trpljenja konec, je vse priznala, kar so od nje zahtevali.

Slovenska vojna partizanska bolnišnica Ribnica

V času okupacije je italijanski okupator v ribniškem gradu uredil svojo vojaško bolnico s skladiščem zdravil in drugimi medicinskimi instrumenti. Po kapitulaciji Italije in kot posledica razoroževanja okupatorjeve vojske je bil najvažnejši prevzem in ohranitev nepoškodovane italijanske bolnišnice v ribniškem gradu. Za to ima največ zaslug znani ribniški ljudski zdravnik dr. Janez Oražem, ki je že dan pred kapitulacijo 8. 9. 1943 z energičnim posegom prevzel bolnišnico s celotnim skladiščem in jo stavil na razpolago partizanski saniteti. Bolnišnica se je odtlej imenovala divizijska partizanska bolnišnica in je pozneje dobila oznako SVPB — R (Slovenska vojno-partizanska bolnišnica — Ribnica). Vodila jo je začasna uprava, ki se je takoj oblikovala in začela sprejemati ranjence in bolnike. V bolnici se je zdravilo do 80 ranjencev in tifusarjev, za njih je skrbelo 5 zdravnikov. Začasno upravo so sestavljali:

- Dr. Janez Oražem, začasni upravnik bolnice,
- Dr. Franja Bojc, pomočnica upravnika in anesteziistka,
- Jure Baumgartner, dentist in ekonom ter
- 2 kuharici.

Nižji in srednji medicinski kader so si poiskali sami med dijakinjami, dijaki in študenti iz Ribniške doline. Ob začetku dela je bolnica imela 10 bolniških sester, 3 strežnike in 2 medicince. Za politkomisarja je bil kasneje imenovan Ivo Serajnik—Šimen. Pred nemško ofenzivo v oktobru 1943 se je bolnišnica najprej umaknila v Bukovico, nato pa se je razdelila na dva dela. En del z lažjimi bolniki (ki so bili vsaj delno pokretni) in dvema zdravnicama (Dr. Franja Bojc in Dr. Pavla Jerina) je šel preko Dan, Kota in Nove Štife proti Travnji gori, drugi del s težkimi ranjenci, tremi zdravniki in zaščitnim vodom pod vodstvom politkomisarja Iva Serajnika—Šimna pa v

Spomenik osvoboditve pred vhodom v ribniški grad, delo kiparja Janeza Boljke. Odkrit je bil v dneh prvega ribniškega festivala septembra 1961, ob prisotnosti vsaj dveh tisoč občanov pa ga je odkril naš tedanji poslanec Matija Maležič — Ciril. (Foto: Arhiv Novice)

Gotenico in nato dalje v Goteniški Snežnik pod šotore. V Gotenici je bila namreč bolnica izdana s strani ekonoma bolnice.

Etnografski muzej z oddelkom NOB

Proti koncu 2. svetovne vojne je bil grad požgan. Tu moramo omeniti epizodo z Dr. Janezom Oražmom.

»Dr. Oražem se je v gorečem gradu srečal z generalom Rösenerjem, ki mu je kot »požigalcu« in »Hauptbandenführerju« zagrozil, da ga bo dal obesiti pred vhomom v grad, če ogenj v treh urah ne bo pogašen. »Zakaj ne gasi nobena svinja?« je kričal... Marko Rudež mu je kasneje pripovedoval, da se mu je zaenkrat v Ljubljani posrečilo rešiti njegovo glavo, vendar pa ima na spisku talcev izjemno prednost. «Kaj je bil vojni zločinec Rösener za Slovence, je splošno znano.

V popravljenih ostankih ribniškega gradu je sedaj muzejska zbirka o tradicionalni ribniški suhi robi in oddelke iz Narodno osvobodilne borbe ter razstavnih prostori za občasne umetniške in druge razstave. Tu je tudi poročna dvorana. Muzej je bil odprt 8. septembra 1961.

Park kulturnikov

Ob proslavi 900-letnice Ribnice je

Ribnica po osvoboditvi

bil 12. septembra 1982 odprt tudi park kulturnikov kot spominski park, v katerem so postavljeni doprni kipi ali obeležja z imeni znamenitih ribniških mož, ki so se rodili ali delali v Ribnici

skozi stoletja.

Spomenik osvoboditve torej tu ni slučajno postavljen, saj nam budi spomine tudi iz daljnje preteklosti.

Spomenik osvoboditve je bil odkrit 10. septembra 1961. ob I. ribniškem festivalu. —

Franc Levstek

Obisk ležečega bolnika

Učenci naše šole večkrat obiskujemo starejše občane ali bolnike. Tokrat je bil lep dan, ko smo se odpravili na obiske k bolnikom. Oglašili smo se pri našem sosedu Stanetu Štebljaju, ki ga poznamo kot nekdanjega dobrega gostilničarja na Golniku v Dolenji vasi, sedaj pa kot upokojenega invalida.

Pogovor z njim je bil prijeten. Veliko smo se pogovarjali o preteklosti, sedanjosti in prihodnosti. Govoril nam je o svoji nekdanji gostilni, ki je slovela po dobri tlačenki, krvavicah in domačem kruhu. Toda že v tistem času se ga je lotila težka bolezen. Kmalu zatem se je upokojil, čez kako leto pa so zdravniki ugotovili, da bo treba zaradi boleznih amputirati nogo, kasneje pa še drugo.

Rane na nogah so se mu zacelile, rana na srcu pa se ne bo nikdar. Ostal je na vozičku. Občasno ga obiskujejo znanci in prijatelji.

In kaj nam je stric Stane še povedal? Da ima kljub omenjenemu zdravniškemu posegu še vedno bolečine, ki pa se jih z besedami ne da popisati.

Zaželeli sva mu še veliko lepih in zdravih dni z željo, da bi bolečina, ki jo čuti le on, le izginila.

Petra Lavrač in Vesna Oražem, COŠ Dolenja vas 4. razred

Presenečenje v Kranjski gori

Zimske počitnice sem prežvela doma in v Kranjski gori. Smučanje v turističnem kraju me je zelo razveseljevalo, saj sem bila od jutra do večera na smučeh. Nikoli pa ne bom

PIONIRSKO REŠETO

pozabila zanimivega nedeljskega večera.

Kot vsak večer smo se odpravili na sprehod.

Nedeljski večer je bil zadnji, ki ga bomo preživeli v Kranjski gori. Hodili smo po mestu, ga prehodili počez in podolž, le ene restavracije še nismo obiskali. Tedaj reče očka: »Poglejmo še sem noter!« Na zunaj se restavracija ni prav nič razlikovala od drugih. Ko pa smo se malo razgledali, smo zagledali napis »Pivnica«. Takega napisu nisem zasledila v vsej Kranjski gori. Bila sem radovedna, kaj je notri, zato sem silila starše, naj vsaj samo pokukamo v pivnico. Rekli so: »Kaj boš, saj vidiš, da je čisto drugačna od drugih.« Potem mi je bilo pa dovolj in sem odprla vrata. In — joj — čudno! Zagledala sem majhen, črn prostor, kot bi v njem kurili. Vrata so bila črna, v obliki polkroga, namesto kljuka je bila debela vrva, zavezana v voz. Žilica mi ni dala miru. Potegnila sem za vrvo in vrata so se odprla. Kaj se je prikazalo? Gostinski pult. Ampak kašen! Zbit iz zvutih, nepravilno izrezanih desk. Sama gostilna je bila na prvi pogled grozna. Ko sem se bolj razgledala po prostoru, sem opazila, da se popolnoma razlikuje od drugih gostiln. Mize in klopi črne, stene obbite s krivimi deskami, zraven pulta prava kmečka kuhinja. S kotlom, burkljami, krušno pečjo, starimi posodami in drugimi kmečkimi pripomočki za kuhanje. V tej kuhinji so kuhali

same kmečke jedi: štruklje, klobaso z zeljem, kmečko kosilo...

Na vsakem predmetu, ki je bil obešen, je bilo napisano, kako se imenuje. Igrala je domača glasba. Tla so bila iz zbite zemlje. Čez čas smo zagledali še ena vrata. Na vratih je bila privezana vrva, nad njimi pa zabiti žebelj. Na vrvi je bil obešen kamen. Ko sem vrata odprla, so se sama zaprla za menoj, ker je bil kamen tako težak, da jih je zaprl. »Kako so bili ljudje prej pametni,« sem pomislila.

Potem smo spili vsak en sok in se odpravili domov. Vso pot smo se pogovarjali o tej starodavni pivnici, ki mi je bila bolj všeč kot hotel I. kategorije.

Betka Hren, 7. b Lit-dop. krožec OŠ dr. France Prešeren Ribnica

Sodeloval sem na tekmovanju v smučarskih skokih

Z velikim zanimanjem sem si na televiziji ogledal smučarske polete v Planici in že en teden potem smo tudi v našem kraju priredili tekmovanje v smučarskih skokih na 60-metrski skakalnici.

Bilo je v nedeljo, 24. marca 1985. Vreme ni dobro kazalo, saj je zjutraj deževalo, vendar je ob deveti uri

posijalo toplo spomladansko sonce. Na startu se je zbralo štiriintrideset skakalcev, med njimi so bili tudi predstavniki skakalnega kluba Ilirija. Ob 13.30 uri se je začela poskusna serija. Moj bratranec Jože, ki je tudi naš trener, je potegnil smučino, jaz pa sem se kot predtekmovalec spustil za njim. Ko je v drugi poskusni seriji mladi skakalec smučarskega kluba Ilirija padel, sem namesto njega tekmoval jaz. V trenutku, ko sem dobil njegovo startno številko, sem se znebil treme. Ker se je tekmovanje srečno izteklo, sem bil srečen kot Nykänen, ki je v Planici postavil nov svetovni rekord.

Tekmovanje, na katerem sem sodeloval tudi jaz, mi bo še dolgo ostalo v prijeten spominu.

Janez Kordiš, 6. razred Osnovna šola dr. Anton Debeljak Loški potok

Pri bolniku

Ob občinskem prazniku sem šel obiskat bolnika na vozičku Jožeta Henigmana. Pri Rdečem križu v šoli smo se s tovarišico dogovorili za obisk onemoglih in starejših bolnikov.

Jože Henigman je na vozičku že skoro dve leti. prinesel sem mu škromno darilce. Pogovarjala sva se o njegovem zdravju, kako se je poškodoval in zakaj je na vozičku. Potem sva se še malo pogovarjala o njegovi mladosti in kako je bilo med vojno. Zahvalil se mi je in rekel, naj še pridem.

Bil je zelo vesel, ker sem ga prišel obiskat. Spoštovati moramo starejše ljudi in jim pomagati, posebno bolnikom.

Iko Vojvodič, 3. razred COŠ Dolenja vas

Gasilstvo v občini in odnos do požarnega varstva

Rešeto izhaja že več let, toda v njem je bilo doslej napisanega zelo malo. Zato bi rad opisal to organizacijo malo podrobneje.

Začetek gasilske organizacije na območju občine Ribnica sega že več kot 100 let nazaj. Ves čas je gasilstvo imelo vidno vlogo ne samo pri gašenju požarov, temveč tudi v kulturnem in družbenopolitičnem življenju na vasi. Prav naš Ignacij Merhar je začel s slovenskim poveljevanjem in vajami z gasilskim orodjem, napisanimi v slovenskem jeziku.

Analize požarov v naši republici, kažejo, da je za skoraj vse požare kriv človek, zaradi malomarnosti, neznanja, neupoštevanja požarnovarnostnih predpisov ali celo namensko. Torej kljub stoletni tradiciji nimamo prirojene požarnovarnostne kulture.

Tudi vsi predpisi o požarnem varstvu in odgovornosti nas obvezujejo in dajejo poudarek preventivi.

In kaj smo naredili v naši občini in kakšno je stanje ob pregledu delovnih organizacij in preventivnih pregledih po kmečkih gospodarstvih? Vidimo, da je stanje porazno. Če analiziramo preventivne preglede po delovnih organizacijah, vidimo, da je odnos do požarnega varstva ponekod vreden vse obsodbe. Vodilni in vodstveni delavci se ne zavedajo svoje odgovornosti, katere jim nalaga zakon o požarnem varstvu. Ravno tako se ne zavedajo vsi zaposleni, da je tudi njihova skrb čuvati družbeno premoženje. Zaposleni v delovnih organizacijah so leta in leta gradili objekte, se odpovedovali svojim zaslužkom, pripravljali delovna mesta za svoje otroke. Ves ta napor in vsa odrekovanja pa so lahko v eni ali več urah uničeni. Premalo se zavedamo, da je družbena lastnina naša lastnina in da moramo v času stabilizacije čuvati vse težko pridobljeno. Kdor v delovni organizaciji ne skrbi za požarno varnost, mu tu ni mesta, ker lahko s svojim obnašanjem povzroči nesrečo stotinam sodelavcev.

Ravno tako je v kmečkih gospodarstvih. Več generacij je gradilo gospodarska poslopja, nabavljali so mehanizacijo, se odrekli dobrin. Z neprevidnostjo, malomarnostjo, prevleko varčnosti pa nastanejo požari, ki uničujejo gospodarska poslopja in mehanizacijo. Povzročitelji požarov v kmetijstvu so v glavnem: neupoštevanje požarnovarnostnih predpisov in shranjevanje goriva v lesenih objektih. V teh objektih so motorna vozila, traktorji, kosilnice in drugo. Tudi občasna popravila (varjenje in podobno) lahko povzročijo požar.

Ravno taki kršitelji pa pri preventivnih pregledih ne dovolijo ogleda objekta. Žal smo pri kršiteljih tudi gasilci. V naši občini smo kljub velikemu napredku na področju preventive naredili še vedno premalo. Vodstva gasilske zveze in društev se trudijo, da bi v preventivi napravili korak naprej, žal pa ne najdemo dovolj razumevanja pri občanih.

Navedel bi samo primer v Ribnici. Ob GZ in štab CZ sta organizirala prikaz gašenja z ročnimi gasilnimi aparati. Predhodno smo imeli sestanek s predsedniki hišnih svetov v stanovanjskih soseskah. Ob določenem času smo bili na mestu samo predstavniki gasilcev in štaba CZ ter nekaj manjših otrok, vseh ostalih pa s

predsedniki hišnih svetov to ni zanimalo.

Nezainteresiranost se vidi tudi pri včlanjevanju v gasilsko društvo Ribnica, saj je malokateri stanovalec iz stanovanjskih sosesk tudi član gasilskega društva. Ravno tako je stanje v PIGD »INLES« Ribnica. Žgleda, da je za zaposlene sramota biti član humane organizacije. Seveda so tudi stalne izjeme. Iz tega sklepamo, da vsakdo skrbi za požarno varnost nalaga drugim, sam pa mirno spi v svojem stanovanju.

Enak je odnos KS in ostalih organizacij do ocen požarne ogroženosti in požarnovarnostnih načrtov. Že 40 let je to dolžnost nas vseh, pa je do danes napravljeno bore malo ali pa nič. Res je, da bodo ocene malo koristile. Imamo pa trenutno stanje požarne ogroženosti v neki KS ali celotni občini.

Za boljše razmere skrbi preko 1000 prostovoljnih gasilcev v naši občini. Ti so včlanjeni v 24 prostovoljnih gasilskih društev. Vsa društva imajo orodjišča ali gasilske domove, nekateri so že gotovi. V izgradnji ali adaptaciji je trenutno 7 gasilskih domov. Pri teh delih premalo sodelujejo krajevne skupnosti in druge družbeno

politične organizacije, izjema v nekaterih primerih je le mladina. Vse te organizacije in KS bi se morale zavedati, da gasilski domovi ne služijo samo gasilcem, temveč vsemu družbenemu in političnemu življenju na vasi ali v krajevni skupnosti. V izgradnjo prispevamo na tisoče prostovoljnih, neplačanih ur. Smatram, da bo potrebno pri izgradnji domov angažirati vse zainteresirane in tudi v okviru možnosti vključiti sofinansiranje. Ravno tako bo potrebno sofinansiranje za vzdrževanje plačevanja ogrevanja, elektrike in podobno, kar je sedaj breme organizacije.

Gasilstvo je tehnično zadovoljivo opremljeno, to pa ne pomeni, da je v celoti opremljeno, saj so nekateri motorne črpalke stare 20 ali več let, nekatera vozila pa dotrajana. Marsikaj bo treba zamenjati. Potrebna pa bo tudi radio zveza celotne gasilske organizacije, dograjevanje domov, izobraževanja članstva in še in še.

Vse delo pa ne bi bilo plodno, če ne bi imeli rešeno finansiranje požarnega varstva. Pred leti ustanovljena Samoupravna interesna skupnost za varstvo pred požari je delno rešila finančni problem gasilstva. V občini Ribnica zberemo tako približno 600 starih milijonov na leto, eno orodno vozilo pa stane staro milijardo, motorna črpalka 280 starih milijonov; torej so ti veliki denarji še premajhni. Za primerjavo: V Sloveniji zberemo v SIS požarnega varstva le 10% od vrednosti škod zaradi požarov!

Pri gradnjah in večjih nabavah opreme in orodja pa nam pomaga gospodarstvo. Zahvalil bi se vsem organizacijam združenega dela in njihovim delavskim svetom za razumevanje in pomoč pri našem delu. Pri nabavah in gradnjah sodeluje v okviru možnosti tudi CZ.

Poudaril bi še, da je gasilstvo v občini Ribnica povsem prostovoljno in brez plačila. Za nagrade ali morebitne honorarje ljudem, ki delajo vse popoldneve v gasilski organizaciji, se porabi samo 2% od skupnega zbranskega denarja. Gasilci za svoje delo pa navadno ne dobijo drugega kakor priznanja ali pa zelo delovni odklovanja. Le-ta pa so včasih v posmeh ljudem, ki ne vedo, kaj je delo, ki niso v svojem življenju naredili v naši družbi niti ene prostovoljne delovne ure brez nadomestila-plačila. Tak odnos do gasilcev marsikdaj boli, saj gasilci v mnogih reševalnih akcijah in požarih izpostavljajo svoja življenja. V Sloveniji je vsako leto nekaj smrtnih žrtev pri gašenju, koliko je poškodb, pa ne ve nihče.

Ni bil moj namen koga kritizirati ali jeziti, temveč, da bomo odnos do požarnega varstva vzeli vsi resno in odgovorno. Povsod, kjer delamo in živimo ali uživamo v naravi moramo čuvati tudi naše naravno bogastvo, to je naše gozdove. Namenoma nisem opisoval na drobno gasilskih društev, sektorjev in OBGZ, kar pa bo napravil mogoče kdo izmed mojih sodelavcev.

Skupnost za vodopreskrbo

Občani Ribnice in Kočevja urejamo vprašanja vodopreskrbe s skupno, medobčinsko interesno skupnostjo za vodopreskrbo, v katere skupščini nastopajo kot uporabniki delegati organizacij združenega dela ter krajevnih skupnosti, kot izvajalci pa delegati Hydrovoda.

Skupnosti se je v njenem delu doslej poznalo, da deluje na medobčinskem nivoju, saj so njene skupščine pogosto nesklepčne ali pa na meji sklepčnosti. Skupnost tudi nima lastne strokovne

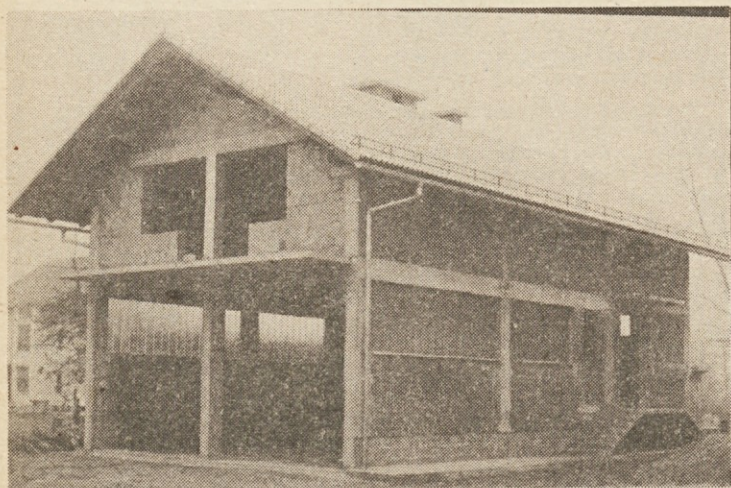
službe, se pravi, da po tej plati sorazmerno malo stane, strokovna dela zanjo pa opravljajo službe Hydrovoda.

Skupščina je že večkrat opozarjala, da bo, tudi v zvezi z zakonom o komunalnem gospodarstvu, treba najti ustrežnejšo in kvalitetnejšo organiziranost tega nadvse pomembnega komunalnega področja. Predvsem pa je nujna bistveno drugačna povezanost celotnega komunalnega gospodarstva v obeh občinah, ki se odvija tudi preko več interesnih skupnosti in več strokovnih služb (SIS za ceste, komunalna interesna skupnost, zemljiška skupnost, pa verjetno urejanje prostora, pridobivanje novih gradbenih prostorov, elektrifikacija, telefonija, kanalizacija ipd.) Najlažje bi do kvalitetnejših sprememb prišli sedaj, ko se delegatom skupščine in izvršnega odbora izteka štiriletni delegatski mandat.

In v čem je predlog sprememb? Skupščina skupnosti in Hydrovod predlagata obem družbeno političnim skupnostim ukinitve medobčinske interesne skupnosti za vodopreskrbo. Vprašanja vodopreskrbe naj bi se samoupravno razreševala v vsaki občini v okviru komunalnih interesnih skupnosti, se pravi na domačem terenu in seveda z domačimi denarji. V okviru komunalne interesne skupnosti bi tudi mnogo lažje in bolje razreševali vprašanja vodopreskrbe, delo pa bi potekalo bolj usklajeno v odnosu do vseh drugih komunalnih dejavnikov, ki se, preprosto povedano, srečujejo na gradbišču stanovanjske hiše (urbanizem, komunalna ureditev, cesta, telefonija, elektrika ipd.).

Predlog je dan socialistični zvezi in izvršnim svetom v razpravo in premislek.

F. G.

Eden številnih domov, ki jih gasilci v naši občini gradijo, dom v Dolenji vasi, za katerega so temeljni kamen vžidali ob praznovanju 110-letnice društva avgusta 1982. Lansko leto so stavbo spravili pod streho, letos pa bodo z gradnjo nadaljevali. Letos še ne, prihodnje leto pa naj bi bil dom dograjen. V gasilskem sektorju Dolenja vas so gasilci nasploh aktivni: dom gradijo v Rakitnici, v Lipovcu, razširitev pripravljajo v Prigorici, v Grčaricah so lansko leto dobili gasilski kombi. Za vsem tem so poleg sredstev sisa za požarno varnost in prispevkov delovnih organizacij še sredstva samoprispevka, predvsem pa izredno veliko število ur prostovoljnega dela.

Pomočnik poveljnika
OBGZ Ribnica:
Tone Adamič

Z vzgojo do večje varnosti

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu je v marcu 1985 pregledal svoje delovanje ter delovanje komisije za prometno vzgojo šolske mladine in komisije za prometno varnost v krajevnih skupnostih in OZD. Delo sveta je bilo po akcijskem programu dokaj zadovoljivo, še vedno pa je preveč prometnih nezgod s težkimi posledicami, ki so odraz nevarnosti ter nespoštovanja določil zakona o varnosti prometa, zakona o cestah in tudi dela komunalnih organizacij, ki naj bi odstranili pomanjkljivosti.

Akcija podružabljanja skrbi in odgovornosti za večjo varnost prometa mora biti stalna in naj bi geslo akcije »Nič nas ne sme presenetiti« bilo stalno ob najširšem sodelovanju vseh krajanov.

Delegirani delegati v svet za preventivo in vzgojo so imeli premalo povezave z občani ali delavci v podjetjih ter niso obravnavali na sejah sveta KS in OZD, kakšno je stanje, da bi s svojimi predlogi delovali pri vzgoji občanov oz. vključitvi teh za čim večjo varnost na naših cestah.

Boljše je bilo stanje in delovanje komisije za prometno vzgojo šolske mladine, ki je v svojem ustaljenem programu delovala, vzpodbujala v akcijah šolsko mladino k izvajanju prometne vzgoje in prometnih aktih šolske mladine ob pomoči PM Ribnica in AMD Ribnica. Akcija »Kaj veš o prometu?« je vključila v tekmovanje samo v Ribnici preko 600 učencev od 5. do 8. razreda OŠ. Občinsko tekmovanje je bilo v Ribnici. V tem je bil najbolje uvrščen Franci Lovšin iz Ribnice, ki se je uvrstil na republiško tekmovanje v Črnomlju.

Na vseh šolah delujejo tudi družine pionirjev—prometnikov, ki pomagajo sošolcem pri varnem prihodu v šolo in odhodu iz šole, spremljajo učence na kolesarske izlete, športne dneve, proslave in pomagajo na tekmovanjih in kolesarskih izpitih.

Kolesarski izpiti so bili v četrtnih razredih s 70 do 72% uspehom, kar ni zadovoljivo. Teoretični del izpita učenci hitro osvojijo, težave pa nastajajo pri praktičnih vožnjah, ker imajo šole premalo površin za tovrstno učenje ali pa z učenci vožnjo s kolesom premalo vadijo.

Prometno značko je osvojilo v Ribnici le 72 učencev, v Loškem potoku je 142 učencev, ostale šole pa niso dostavile podatkov. Tu nas preseneča število učencev v Ribnici, ker menimo, ali je bilo delo ovrednoteno ostriše kot v Loškem potoku ali pa je bilo zanimanje za to od šole premajhno.

Akcija »Varno kolo v prometu« je bila izvedena, saj so bile ugotovljene številne pomanjkljivosti pri pregledih koles, ki jih uporabljajo učenci, kot so: zvonci, zavore, pnevmatike, odsevniki itd. Vidna je premajhna skrb za dobro delovanje kolesa.

Šole so tudi dobile veliko število kresničk. Poučilo se je učence o uporabi letih, kar je vsekakor koristen pripomoček za prometno varnost.

Šolam smo posredovali različne letake za prometno varnost med šolskimi počitnicami, na sejah pa so bili opozorjeni starši in učenci, kako naj se ravnaajo med šolskimi počitnicami.

Prometno-vzgojna dejavnost v šolah je na splošno dokaj razvita, še vedno pa je prevelika razlika med znanjem in upoštevanjem znanja, saj se otroci marsikaj naučijo, v svoji razigranosti pa na ulici pozabijo. Posebno je to pri otrocih, katere starši premalo nadzirajo, ker so zaposleni ali pa jim ravnanje otrok ni mar.

Če primerjamo število prometnih nezgod in prekrškov, ki jih je obravnavala Postaja milice Ribnica leta 1984 v primerjavi z letom 1983, lahko ugotovimo, da se je število prometnih nezgod v letu 1984 povečalo:

1984 1983

število prometnih nezgod	130	84
— do 200.000,00 din	104	34
— nad 200.000,00 din	26	34

Posledice:

— mrtvi	3	5
— s hudo telesno poškodbo	7	19
— z lahko telesno poškodbo	20	44
— z materialno škodo	100	34

Udeleženci v nezgodi:

— pešci	5	10
— otroci	4	6
— kolesarji	6	9
— kolesa z motorjem	16	21
— vozniki os. avtomobilov	151	80
— vozniki vpreg	1	1
— traktoristi	5	4
— sopotniki	13	20
— tovorni avtomobili	37	8
— avtobusi	4	1
— ostalo	5	2

Nezgode glede na kraj

— magistralna cesta	42	39
— regionalna cesta	20	18
— lokalna cesta	32	19
— mestne ulice	24	6
— ostale ceste	12	2

Vzroki nezgod:

— neprimerna hitrost	31	29
— vožnja po sredini vozišča	17	4
— nepravilno zavijanje	16	2
— izsiljevanje prednosti	14	9
— nepravilno prehitivanje	10	3
— vinjenost	9	21
— poledenelo vozišče	5	1
— vožnja po nepravni strani	3	3
— nenadno prečkanje	2	2
— hoja po vozišču in zadrž. na njem	2	3
— neizpravnost vozila	1	1
— neupoštevanje prometnega znaka	1	—
— trenutna nesposobnost	—	1
— ostalo	18	5

Ukrepi:

— podanih predlogov	391	356
— predlaganih oseb	394	366
— opozorjenih oseb	962	623
— izrečenih mandatnih kazni	855	641
— višina denarne kazni	193.400	123.200
— obravnavanih vinj. voznikov	110	110
— odvzetih voznških dovoljenj	70	77
— vožnja v času odvz. voz. dovolj.	11	7

Iz prikazanih statističnih podatkov sledi komentar, da se nikakor ne moremo odvaditi nekaterih slabosti, ki jih prikazuje statistika v razpredelnici udeležencev v nezgodi, kot so vozniki avtomobilov, ki jih je bilo kar 151, tovorni avtomobili in drugi. Prav tako pa dajejo sliko neprimernega ponašanja na cesti vzroki nezgod, kar naštevajo neprimerno hitrost, vožnja po sredini vozišča, nepravilno zavijanje, izsiljevanje itd. Občani naj se ob tem zamislijo, saj niso podatki zato, da bi se izvajalo kaznovanje, pač pa zato, da bi se navadili reda in držali pravil, ki bi preprečevali nesreče in čuvali človeška življenja.

Med problematiko, ki jo je obravnaval svet, so tudi ponovno sprejeti sklepi kot so:

- ureditev arkade pri Arkovi hiši — Johanova — križišče Šeškova, Kolodvorska in Urbanova ulica;
- nekategorizirane lokalne ceste in postavitve prometnih znakov
- izgradnja postajališč avtobusa Žlebič—Dolenja vas, urejeno je le v KS Velike Poljane;
- ureditev obvoznice za tovorni promet skozi Ribnico itd.

Svet za preventivo in vzgojo ima nalogo, da preventivno deluje, vzpodbuja organizacije združenega dela KS, skratka vse občane, da pomagajo preprečevati nesreče, da budno bdijo pri občanih, da tudi ti s svojo pozornostjo delujejo na tem, da nas nobene situacije ne pripravijo v nesrečo.

Kersnič Vinko

Tudi dež ni več, kar je bil

Dne desetega aprila nas je v delno oblačnem dopoldnevu presenetil nenavaden pojav — umazan, rdečkast dež!

Parkirani avtomobili so bili, ko je posijalo sonce, rdečkastorjavo umazani, takšna je bila vsa naša okolica.

Pa ne, da se je nad nas zgrnil apokaliptični, biblijski krvavi dež zaradi kdo ve kakšnega greha in za kakšno kazen!

Seveda pojav ni biblijski niti skrivnosten. Je eden pri nas dokaj redkih naravnih pojavov. Zračni vrtinci so po vsej verjetnosti nekje nad Afriko dvignili oblake prahu in peska ter jih odnesli stotine kilometrov daleč in nekaj tega smo bili v obliki umazanega dežja deležni tudi mi.

Huje je tam, kjer včasih, zaradi podobnih čudnih poti zračnih vrtincev in tokov, dežujejo daleč proč od morja morske ribe ali žabe ali še kaj drugega.

Ampak avtomobile smo pa le morali na novo oprati!

O delu KS na komunalnem področju

V letu 1984 je bilo delo komunalne komisije v KS Ribnica zopet zelo aktivno in zavzeto, tako da so bila vsa planirana dela izvršena v celoti, neke pa celo prekoračena. Omenjena upokojitev je zelo vzpodbudna in razveseljiva, še predvsem zaradi velikih podražitev in prekoračitev predračunskih vrednosti. Bistveno je k uresničitvi plana pripomoglo, da KS izvaja skoraj vsa dela v lastni režiji in seveda velik posluš in sodelovanje delovnih ljudi in krajanov tako v prostovoljnem delu kot tudi dodatnem samopriskpevu. Poudariti je potrebno, da krajan prispevajo k izvedbi določene investicije, 30-40% vseh sredstev.

Leta 1984 so bila opravljena naslednja večja komunalna dela, ki bodo oziroma že bistveno prispevajo k boljši kom. ureditvi, varnosti ali preskrbi.

Pločniki Šeškova ulica — Goriča vas

Preostali odsek je končan v celoti, čeprav se je v začetku leta predvidevala ureditev le do priključka do odseka v Hrovačo. Z ureditvijo omenjenega odseka smo veliko pridobili pri prometni varnosti še posebej, ker je bil omenjeni odsek poleg gorenjske ceste eden najbolj izpostavljenih in ogroženih.

Rekonstrukcija vodovoda v Dolenjih Lazih

Kljub mnogim problemom, ki so vezani na vodovodni sistem Kot—Jurjevica—Breže—Dolenji Lazi, je v letu 1984 le prišlo do pomembnega premika in trezne odločitve in sicer, da se Dolenji Lazi kot najbolj ogrožena vas glede vodopreskrbe, priključi na regionalni vodovod, ki je pod upravljanjem HYDROVODA. Tudi pri izvajanju teh del je KS s svojo organizacijo in seveda v zglednem sodelovanju z vaškim odborom in Hydrovodom bistveno pripomogla, da so bila dela opravljena rekordno hitro, poceni in kvalitetno. V dobrem mesecu dni so bila dela opravljena in s tem problem vodooskrbe zadovoljivo razrešen. Poudariti je potrebno, da je končni obračun za polovico manjši od predračuna, ki ga je izdelal Hydrovod. Če pa upoštevamo, da je glavna postavka cena izkopa vodovodnega kanala, bi bila razlika še večja, oziroma se je še več prihranilo ob dejstvu, da je bil izkop skoraj v celoti IV — V kategorije.

Rekonstrukcija ceste v Novem žlebiču

Tudi tu se je omenjeni način izvedbe in organizacije izkazal in obrestoval, saj se ni pristopilo k etapni izvedbi, temveč izvedla rekonstrukcija v celoti na omenjenem odseku. Tudi tu predstavlja dodatni samopriskpevek skupaj z vložnim delom krajanov več kot 40% celotne investicije (cca 2.100.000,00 din).

Kako smo porabili samopriskpevek v letu 1984

Iz samopriskpevka v KS Krajevni skupnosti Ribnica za sofinanciranje komunalnih objektov se je v letu 1984 zbralo 8.341.217,55 din.

Med dohodke štejemo še ostanek samopriskpevka iz leta 1983 v višini 1.361.164,75 din ter dodatne samopriskpevke krajanov:

- za rekonstrukcijo ceste v Žlebiču — krajanji so v ta namen zbrali dodatno še 180.000,00 din.
- za ureditev ceste zaradi napeljave vodovoda v Danah — krajanji so v obliki lesa prispevali 15.984,00 din ter
- za vodarino v Dolenjih Lazih 34.500,00 din,
- torej vseh dohodkov je bilo 9.932.866,30 din.

In kako smo jih porabili?

1. za rekonstrukcijo ceste v Žlebiču	1.840.605,50 din (delni avans)
2. za napeljavo telefona v Zadolje	1.092.475,00 din (avans)
3. za rekonstrukcijo ceste Sv. Marko—Gornji Lazi	194.600,00
4. sofinanciranje ceste Sv. Rok—Jurjevica	500.000,00
5. za napeljavo telefona v Otavice, Gor. Laze, Ravni dol	79.585,00
6. za izgradnjo vodovoda v Danah	1.221.189,30
7. za ureditev pločnikov v Goričo vas	2.080.530,00
8. za anuitete in funkcionalne izdatke	160.000,00
9. vodarina Hydrovodu (za Dol. lazi)	34.500,00
10. Rekonstrukcija vodovoda v Dolnjih Lazih	881.702,00
11. nabava kontejnerjev	187.345,00
12. Vzgojno-varstvenemu zavodu	300.000,00
13. ureditev javne razsvetljave v Danah	210.240,00
14. nasipni material	132.370,00
15. ureditev gozdne ceste	9.240,00
16. provizija SDK	11.699,50
Vseh izdatkov je bilo	8.936.081,30
Razlika ož. ostanek znaša	996.785,00 din
- in se je prenesla v leto 1985.

D. P.

Asfaltna dela iz tehničnih razlogov niso zaključena, oziroma izvedena, ker smo začeli medtem ko je spodnji in z gornji ustroj izveden v celoti vključno z meteorno kanalizacijo.

Rekonstrukcija gozdne ceste Gorenji Lazi — Sv. Marko

Prvotno je bila predvidena izvedba rekonstrukcije v manjšem obsegu. KS je v letu 1984 imela planiranih le 50.000,00 din kot prispevek k investiciji. Ker pa so prošnje vaškega odbora pri delovnih organizacijah in SIS naletele na ugoden odmev, se je pričelo s temeljito rekonstrukcijo. Dela so izvedena pravilno po predpisih in standardih za zemeljska dela in ceste. Istočasno z izdejavo spodnjega ustroja so reševali problem meteorne kanalizacije iz celotne vasi, kajti neurejene razmere odvodnjavanja so bile in bi še bile glavni vzrok za slabe razmere na vozišču. Sedaj je omenjeni problem zadovoljivo rešen. Kljub majhni vasi z malo prebivalci je bilo ogromno prispevka v prostovoljnem delu. Naj povemo le, da je bila vsa kanalizacija (300 m) izvedena v lastni režiji, ravno tako vsa pripravljajna dela (posek-gozdne trase) ter vrtnje in miniranje zemljišča IV in V kat., ki ga je bilo cca 20% od celotne mase izkopa. Torej so tudi vaščani ogromno prispevali v prostovoljnem delu in lesu in tako zbrani prispevek predstavlja po sedaj zbranih podatkih skoraj 50% celotne investicije. Za primerjavo lahko le navedemo, da je bilo opravljenih zemeljskih del (spodnji ustroj) skoraj za 50% več kot na glavni cesti od Žlebiča do Gorenjih Lazov.

Javna razsvetljava

V letu 1984 je bila izvedena javna razsvetljava v Sušju. Celotna investicija je znašala nekaj nad 200.000,00 din, sredstva dodatnega samopriskpevka pa so znašala skoraj polovico in sicer 99.500,- din. Javna razsvetljava v Danah je v celoti plačana. Zaradi rekonstrukcije celotnega elektro omrežja pa bo izvedena istočasno in sicer v letu 1985.

Vodovod Dane

Zaradi dolgotrajnega lokacijskega postopka in zaradi nezagotovljenih finančnih sredstev smo uspeli pridobiti gradbeno dovoljenje šele v novembru 1984. Zaradi vremenskih razmer se pač z deli ni dalo pričeti, saj so v večini zemeljskega in montažnega značaja. Kljub temu, da delo ni izvršeno, je že ogromno storjenega, da je vsa tehnična dokumentacija zagotovljena, sredstva izločena, sklenjene pogodbe z izvajalci, ves potreben material nabavljen, tako da je le še vprašanje časa, do kdaj bo delo tudi dejansko v celoti izvršeno. Omeniti je potrebno, da je uradni investitor del Hydrovod Kočevje in to predvsem iz vzroka, da bo imel boljši pregled oziroma vpogled nad izvajanjem in kvaliteto izvršenih del, saj je to bistveno za bodočega upravljalca. Obenem pa se izognemo dvojnemu delu in prenosu investicije.

Kot je že omenjeno pa je Hydrovod le formalni investitor. Za pridobitev vse potrebne dokumentacije je poskrbela KS, ravno tako za pokritje investicije. Seveda bo KS v letu 1985 prevzela tudi skrb in organizacijo za izvedbo.

Ker je predračunska vrednost del izredno visoka (po cenah iz leta 1984 znaša pred. vrednost cca 15.000.000,00 din), smo večji del investicije pokrili s kreditom, ki ga bo odplačevala SKS, in prikazano lastno udeležbo pri izvedbi zemeljskih del in sicer v višini cca 5.000.000,00 din, kar zopet predstavlja nad 30% prispevka krajanov.

Napeljava telefonov

Pri izvedbi omenjenih del ugotavljamo, da izredno kasnimo z dogovorjenimi in pogodbenimi roki. Kljub velikim prizadevanjem KS dela ne moremo dokončati. Glavni razlog je pomanjkanje kablov in tudi slaba izvajalska organizacija. V letu 1984 je končno izdelan glavni dovod v vasi Otavice, Gornji Lazi in Ravni dol. Tudi trasa za Zadolje je pripravljena. Tudi tu se zopet srečujemo s problemom kabla. Iz dosedanjih napovedi pa le upamo, da bo v letu 1985 napeljava v celoti priključena na telefonsko omrežje in s tem investicijska dela v celoti zaključena.

Ostala komunalna dela:

Poleg že opisanih večjih del je komunalna komisija sodelovala in si tekoče prizadevala reševati manjša dela in probleme komunalnega značaja.

V letu 1984 je KS nabavila še pet kontejnerjev, tako da sedaj ni vasi brez organiziranega odvoza smeti in odpadkov.

V želji po večji prometni varnosti in urejenem prometu je KS v letu 1984 obnovila vse talne označbe po mestu Ribnica.

Gospodarska komisija je tudi skrbela za vzdrževanje nekaterih cest. V ta namen je bilo porabljenih preko 300.000,00 din za nakup in razdelitev nasipnega materiala za nekategorizirane ceste.

Zaradi velikega interesa krajanov naše KS je krajevna skupnost prevzela pobudo in pokroviteljstvo za namestitve pretvornika Koper. V zelo kratkem času je bila zbrana večina sredstev in to predvsem po zaslugi delovnih organizacij, ki so pokazale veliko zainteresiranosti in posluha. Predračunska vsota je v celoti pokrita, pogodba podpisana, rok za izvedbo del pa je april 1985, investitor pa bo RTV Ljubljana.

D. P.

● TEKMOVANJE ZA BRALNO ZNAČKO

Zaključna slovesnost

Letos učenci že 22. tekmujejo za bralno značko. Na obletnico rojstnega dne pisatelja H. Ch. Andersena smo na naši šoli imeli zaključno slovesnost BZ. 2. aprila je 490 dobitnikov BZ 6. uro odšlo v dom JLA, kjer je slovesnost potekala. Ko smo se zdrinjali skozi vrata v dvorano, so mi oči kar same padle na oder, ki je bil lepo okrašen. Končno sem dobila sedež. Šele sedaj sem se lahko posvetila risbam. Z zavese so nas pozdravljali Pedenped, Pika Nogavička, Maček Muri in Kecek. Strmeli so v nas, kot bi hoteli povedati: »Tu smo zaradi vas, da se vam predstavimo!«

Geslo letošnje prireditve je JUNAKI SE PREDSTAVLJAJO. Napis je bil sestavljen iz velikih tiskanih črk, tako da bi gledalce bolj pritegnil in bi malo razmišljali o njem. Z deklamacijami in igrkami so učenci od 1.

do 8. razreda predstavili ju nake mladinskih del in nam v živo razkrili njihove lastnosti. Najbolj mi je bil všeč prizor o Piki Nogavički. Da je igrca lepo uspela, se moramo zahvaliti odlični igralki Mateji Lovšin iz 6. d, ker se je čudovito živela v Pikino vlogo in s tem pokazala svoje igralske sposobnosti. Zdi se mi, da smo gledalci z užitkom spremljali program in se do srca nasmejali. Da smo gledalci tako uživali, je zasluha knjižničarskega krožka in sodelujočih učencev. Svečanost je domiselno pripravila knjižničarka tov. Bartlova. Za vse skupaj se ji prisrčno zahvaljujemo. Prireditev mi je bila zelo všeč in si takih še želim.

Betka Hren, 7. b
Lit. dop. kr.
OŠ Ribnica

Pesem nas družijo

Kulturno umetniško društvo France Zbašnik iz Dolenje vasi že vrsto let organizira uspele nastope pevskih zborov iz ribniške in kočevske občine. Tradicionalna srečanja nimajo tekmovalnega značaja, so le priložnost za izmenjavo izkušenj pevovodij in pevcev, za sproščeno srečanje, ki, kot so dosedanji nastopi pokazali, lahko veliko prispeva k ohranjanju in razvijanju pevške tradicije v naših krajih.

Lansko pevsko srečanje dne 12. maja je bilo jubilejno, saj so se zbori iz Ribnice, Sodražice, Dolenje vasi, Slemen in Kočevja zbrali že desetič, srečanje pa je bilo popestrjeno, kot še štirikrat prej, z modno revijo. Vsako pevsko srečanje doslej je v veliko dvorano DC 16 v Dolenji vasi privabilo veliko poslušalcev, v posameznih letih tudi do 800, kar je dokaz več, da je pevstvo v naših krajih globoko zakoreninjeno in da naši ljudje radi pojejo, pa tudi poslušajo radi lepo pesem.

Tokrat pripravljajo v Dolenji vasi novo, enajsto srečanje pevskih zborov. Povabljeni so vsi zbori in pevci, ki so že doslej nastopali ali pa so kakšno leto zaradi različnih vzrokov manjkali, in sicer iz Loškega potoka, Sodražice, Slemen, Ribnice, Dolenje vasi in Kočevja. Na srečanju bo sodelovala tudi dolenjevaška folklorna skupina, povabljeni pa so tudi sodraški tamburaši.

Letos naj bi naši zbori peli pod že ustaljenim naslovom Pesem nas družijo 40-letnici osvoboditve in ustvarjanja v svobodni socialistični domovini, peli naj bi za mir, bratstvo in prijateljstvo. In peli bodo, kot je doslej dogovorjeno, v soboto, dne 18. maja zvečer. Pridite, če boste imeli čas!

Plan dela v letu 1985

Skupščina KS Ribnica je sprejela plan dela za leto 1985. Planiranih je 28.283.226,00 din prihodkov. Od tega naj bi prejeli del samoprispevka v višini 13.227.000,00 din, z dodatnim samoprispevkom pa naj bi se zbralo 5.000.000,00 din. Tu so mišljena sredstva krajanov Brega (za rekonstrukcijo ceste na Bregu bi morali prispevati krajanji 50.000,00 din ter pomagali tudi fizično pri rekonstrukciji), krajanji Grajske poti naj bi zbrali 600.000,00 din, kar predstavlja 17% od predračunske vrednosti (vsako gospodinjstvo se bo obremenilo s 35.000,00 din ter pomočjo pri rekonstrukciji) in za napeljavo elektrike pri Seljanu se mora zbrati 900.000,00 din (tu gre za prispevek cca 20 m³ lesa na gospodinjstvo) — Ostala sredstva naj bi prispevale organizacije združenega dela in skupnosti, da bi se plan realiziral v celoti.

In kako bomo skoraj tri stare milijarde porabili:

1. Funkcionalni izdatki	2.978.423,00 din
2. Sofinanciranje vodovoda Dane	1.000.000,00 din
3. Rekonstrukcija c. Sv. M. — Gor. Lazi	400.000,00 din
4. Pluženje	1.000.000,00 din
5. Obrezovanje drevja	30.000,00 din
6. Talne označbe, krpanje	600.000,00 din
7. Vzdrževanje nekategoriz. cest	500.000,00 din
8. Za rekon. ceste v Žlebiču	2.500.000,00 din
9. Za pretvornik	700.000,00 din
10. Pločniki Gorenjska cesta	3.500.000,00 din
11. Javna razsvetljava Breg—Grič	800.000,00 din
12. Električna Selan	1.500.000,00 din
13. Ureditev odsekov v Gor. Lepovčah	600.000,00 din
14. Kanalizacija Nemška vas	300.000,00 din
15. Večja vzdrževalna dela na mostu Sušje	300.000,00 din
16. Telefon Zadolge	1.200.000,00 din
17. Grajska pot	3.200.000,00 din
18. Sofinanciranje ceste Sv. Rok	500.000,00 din
19. Cevi za vodovod Studenčevka	348.000,00 din
20. Za sofinanciranje gasilskih domov	800.000,00 din
21. Rezerva	150.000,00 din
22. Rekons-rukcija ceste Slatnik in Žlebič	600.000,00 din
23. Večja vzdrževalna dela Prešernove in Struške	150.000,00 din
24. Rekonstrukcija-asfalt Breg—Grič	4.626.803,00 din
Izdatki skupaj	28.283.226,00 din

Koncert ribniških glasbenikov ob občinskem prazniku

Za praznik občine je Kulturna skupnost Ribnica pripravila koncert ribniških glasbenikov v avli osnovne šole. Nastopili so sami priznani glasbeniki, tako individualisti, dueti kot skupine. Hedvika Petje — klavir, Bojan Oražem — harmonika, Marjana Benčina — flavta, Irma Nosan — klavir in nonet Vitra so imena, ki so jamčila obiskovalcem kakovosten koncert. Večina glasbenikov in pevcev izhaja iz ribniške glasbene šole, kar dokazuje visok nivo tako ustvarjalne, pedagoške kot tudi organizacijske usposobljenosti glasbene šole, ki je v lanskem letu slavila 20-letnico delovanja. Mogoče smo med nastopajočimi pogrešali še kakšno ime (Kovačič, Oražem), drugače pa je KS dokazala, da se z malo iznajdljivosti in domiselnosti lahko pripravi dober in kvaliteten nastop, brez dragih uvoženih (večkrat tudi odpisanih estradnih imen) gostov.

Nastopajoči so izvajali dela Scarlatija, Bacha, Mozarta,

Beethovna, Volpija, Hamma, Schumana, Chopina, Montija, Kogoja

in Kodaliya. Prisotni smo bili enotnega mnenja, da si ob letu

ponovno želimo takšnega koncerta. U. B.

Prijava in odjava ja naša dolžnost

Ena od dolžnosti, ki izhajajo iz predpisov v naši družbi, je dolžnost občana, da v predpisanem roku prijavi oziroma odjavi stalno prebivališče, začasno prebivališče, prijavi spremembo stanovanja in da kot stanodajalec skrbi za to, da občani, ki se začasno nastanijo pri njem, izpolnijo obveznost prijave oziroma odjave začasnega prebivališča.

Predpisi so javno objavljeni in z uveljavitvijo obvezujoči za vse občane. Ker pa se dostikrat zgodi, da predpisana dolžnost ni opravljena, in da bi se izognili za občane neljubih posledic, ko postanejo ob neizpolnjevanju predpisanih dolžnosti kršitelji predpisov, bomo ob tej priložnosti posredovali nekatere določbe iz zakona o evidenci nastanitve občanov in o registru prebivalstva ter iz zakona o gibanju in prebivanju tujcev.

Stalno prebivališče občana

je naselje, v katerem se občan naseli z namenom, da v njem stalno živi. Pri spremembi stalnega prebivališča je treba prebivališče odjaviti pri pristojnem občinskem upravnem organu za notranje zadeve preden se prebivališče zapusti, prijavi pa pri pristojnem občinskem upravnem organu za notranje zadeve v kraju novega prebivališča v osmih dneh od nastanitve.

Sprememba naslova stanovanja

je selitev v kraju, kjer občan prebiva.

Tudi spremembo naslova stanovanja, kakor tudi spremembo gospodinjstva je občan dolžan prijaviti občinskemu upravnemu organu za notranje zadeve ali krajevnemu uradu v osmih dneh od spremembe naslova stanovanja ali spremembe gospodinjstva.

Selitev v družbeno stanovanje je mogoča le na podlagi ustreznega dokumenta upravljalca stanovanja, to je na podlagi stanovanjske odločbe ali soglasja, če že ima na stanovanju stanovanjsko pravico občan, h kateremu se seli drugi občan. Tak sklep je sprejela skupščina Samoupravne stanovanjske skupnosti Ribnica.

Začasno prebivališče

je naselje, v katerem se občan

zadržuje ali začasno prebiva, in ki je praviloma izven kraja njegovega stalnega prebivališča.

Prijavljanje začasnega prebivališča v objektih gostinskih ali drugih organizacij, ki sprejemajo proti plačilu goste na prenočišče ali počitek, v raznih drugih ustanovah in domovih ter pri občanih, ki za plačilo sprejemajo turiste na prenočišče ali počitek v zakonu posebej urejeno in

Ko se občan vrne iz tujine za več kot 30 dni ali za stalno, mora prijavi svojo vrnitev v treh dneh po vrnitvi.

Prebivanje tujcev

Tujec je oseba, ki ni državljan SFRJ in pride v Jugoslavijo s tuji potno listino.

Prijavljanje začasnega in stalnega prebivališča ter odjavljanje stalnega

LOVSKI DOM — Ribniški lovci so pričeli v tem mesecu z izgradnjo lovskega doma. Obstoječi objekt stare veterinarske zgradbe na Opekarski cesti so že podrti, sedaj pa dom dobiva dokončno podobo. Lovski dom bo imel dva večja prostora, sejno sobo in hladilnico za ustreljeno divjačino. V letošnjem letu bodo dom pokrili (tako, da bo investicija pokrita), v kolikor pa bo zagnanost lovcev in dovolj finančnih sredstev, pa lahko otvoritev pričakujemo že v prihodnjem letu. (U. B.)

stanodajalci opravljajo svoje dolžnosti prijavljanja gostov.

Opozoriti želimo na dolžnosti, ki jih občani ne izpolnjujejo. Osebe, ki so na obisku pri sorodnikih v naselju njihovega stalnega prebivališča, morajo prijavi začasno prebivališče, če se v tem naselju mudijo več kot 30 dni. Začasno prebivališče so dolžne prijavi tudi osebe, ki se mudijo izven naselja stalnega prebivališča v objektih, namenjenih za počitek in oddih (počitniške hiše in stanovanja), če se v tem naselju mudijo več kot 15 dni.

Prijava začasnega prebivališča lahko traja največ eno leto. Občan je dolžan začasno prebivališče odjaviti, če pa v kraju začasno še prebiva, je dolžan po preteku enega leta v roku 8 dni obnoviti prijavo začasnega prebivališča.

Občan, ki namerava odpotovati v tujino za stalno ali pa začasno za več kot tri mesece, mora svoj odhod prijavi občinskemu upravnemu organu za notranje zadeve, preden odpotuje.

prebivališča tujca ureja Zakon o gibanju in prebivanju tujcev, ki k dolžnosti prijavljanja prebivališča tujca zavezuje občana, ki sprejme tujca pod streho.

Občan je dolžan tujca prijavi oddelku za notranje zadeve ali krajevnemu uradu v 12 urah po tem, ko ga je sprejel pod streho, oziroma ko je prišel na obisk. Če je to v času, ko organi ne delajo, je treba prijavo opraviti na Postaji milice.

Posebej poudarjamo in opozarjamo na prijavljanje tujcev, čeravno so to sorodniki, ker so naši občani dolžnost

prijavljanja v preteklem obdobju zanemarjali. Želimo, da bi disciplinirano izvrševali predpisane norme, ne pa iskali kršitelje in izvajali sankcije.

Občani, ki sprejmejo tujca — osebo s tujim potnim listom, naj v primeru daljšega bivanja to osebo opozorijo na veljavnost vizuma oziroma prebivanja v SFRJ, čeprav je tujec o tem že seznanjen.

Tujec, ki pride v SFR Jugoslavijo s tujo potno listino, sme, dokler velja vizum, začasno prebivati v Jugoslaviji največ tri mesece. Na njegovo prošnjo se tujcu sme dovoliti začasno prebivanje tudi več kot tri mesece, seveda pa mora za dovoljenje zaprositi pri občinskem upravnem organu za notranje zadeve pred potekom treh mesecev odkar je prestopil mejo in prišel v SFR Jugoslavijo.

Prijava, odjava in vodenje registra prebivalstva niso same sebi namen. Spremljanje gibanja občanov in tujcev je v interesu javnega reda. Register prebivalstva je posebej pomemben za določitev pristojnosti pri izvajanju pravic in dolžnosti občanov na vseh drugih upravnih področjih. Občan izvaja svoje pravice v občini stalnega prebivališča, tako pridobitev raznih dovoljenj — vozniško, prometno, potno listino itd. Iz registra prebivalstva potrebujejo občani razna potrdila — o prebivanju, o življenju, o gospodinjstvu, kar jim služi za uveljavljanje pravic, predvsem socialnih pa tudi v raznih drugih zadevah. Zato mora biti register prebivalstva vedno ažuren, ažurnost pa je odvisna od rednega izpolnjevanja dolžnosti prijavljanja in odjavljanja prebivališča, sprememb stanovanja in gospodinjstva. Organ po uradni dolžnosti spremlja v registru prebivalstva le naravno gibanje prebivalstva, to je rojstva in smrti.

S tem sestavkom smo želeli seznaniti občane o pravni ureditvi na področju evidence nastanitve občanov in registra prebivalstva ter gibanja in prebivanja tujcev v delu, ki je pomemben za ustrezno ravnanje občanov, da bi s tem prispevali k javnemu redu in se izognili kršitvam predpisov, kajti nepoznavanje predpisov ne odvezuje od odgovornosti za njihovo izvajanje.

Oddelek
za notranje zadeve
občine Ribnica

Beogradska banka — Temeljna banka Ljubljana, Agencija Ribnica posluje od 1. 3. 1985 dalje takole:

- v ponedeljek — od 8.00 do 17.00
- torek — od 8.00 do 15.00
- sredo — od 8.00 do 15.00
- četrtek — od 8.00 do 15.00
- petek — od 8.00 do 15.00

Nisem čisto prepričan, da je naslov pravišnji, da najbolj ustreza predvideni vsebini zapisa, ker pa nameravam nekaj povedati iz naših mladostnih dni, naj bi bilo tudi tako dobro.

Leto dni mineva, kar me je poklical prijatelj in nekdanji sošolec Stane, če kaj vem, kje se zdaj združujejo nekateri naši sošolci izpred tridesetih let, ko smo z malo maturo zaključili šolanje na nižji gimnaziji v Ribnici in se potem raztepli na vse strani, v višjo gimnazijo v Kočevju, na druge srednje šole v Ljubljani in še kam drugam. Dobili naj bi se, po tridesetih letih, kolikor se nas lahko spet zbere, skupaj s preživeli nekdanjimi učitelji. Na pogovor, kratak klepet, napitek in prigrizek. Spodobilo bi se, je še dejal in približno tako je potem pisalo tudi v uradnem pismenem vabilu.

Šlo naj bi za čas pred tremi desetletji, spomladi leta 1954. Takrat smo pri nas, kot nas s televizije tako vneto opominjajo, že dve leti pili — kaj drugega kot pijačo naše mladosti — kokto! Vendar — takrat mladi se tega nismo zavedali, ker je bila kokta za večino, revne kakor smo bili, predaleč in je bila kot pijača ne toliko pijača naše mladosti kot komaj dosegljiv sen, pričakovanje in hrepenenje. Sicer pa je bila tiste čase kokta nekaj naš nadomestek za še nedosegljivo svetovno znano coca-colo. To pa *je menda izumil nek ameriški lekarnar Pemberton v daljnem letu 1886. (Tistega leta je umrl Franz Liszt, Camille Saint-Seans je pisal svojo Tretjo simfonijo za orgle in orkester v c-molu, August Strindberg in Lev Tolstoj pa sta snovala svoja najpomembnejša dela. Sicer pa o tem iz leta rojstva coca-cole le mimogrede in povsem neobvezno, zato, ker bo prihodnje leto od tistih časov minilo že sto let. Tedaj so v newyorškem pristanišču tudi postavili znameniti kip Svobode. In vseh zadnjih sto let gre v svetu poglavitno za — svobodo!)

Po treh desetletjih

In zbrali smo se lepega poznopomladanskega dne po tridesetih letih v naši Ribnici, do nespoznavnosti spremenjeni. Spremenjeni pa smo bili tudi mi, saj smo pri prenekanem le z največjo fantazijo lahko poiskali tistega Jožeta, Marijo ali Franceta z zadnje skupne slike na stopnišču pred staro ribniško šolo — gimnazijo. Tri desetletja so pač tri desetletja in ko smo si pripovedovali, kot raport po dolgem času, kaj smo ta čas počeli in kaj dosegli, smo ob vsakem poskušali poiskati nekakšno povezavo med mladostnimi nagnjenji ih življenjsko usmeritvijo in potjo. Doktorji, inženirji, profesorji, medicinske sestre, direktorji... Poročen, poročena, toliko in toliko otrok, že vnuki... Jaz sem pa vzdržal vse do danes, še sam sem, je skromno povedal rentgenolog France, potem ko je kot navadno z enourno zamudo peš prisopihal preko Male gore iz Žvirč. Prijeto je bilo ponovno srečanje z

učitelji, Vesno in Dušanom Lavričevima, Drago in Maksom Drobničevima, Mileno Vobičevu, edino pred še vedno strogo slavistko Albertovo pa smo se spet počutili učence in potihoma je menda vsakdo ponavljal slovnicična pravila. Za vsak primer, kdo bi natančno vedel...

Osemindvajset se nas je zbralo od okrog 35 sošolcev, ki smo tisto leto zaključili šolanje v Ribnici. Štiri leta prej, ko smo se zbrali v 1. gimnaziji, nas je bilo nekaj nad sto v dveh razredih. Prišli smo iz vse Ribniške doline, bližnji so hodili od doma v šolo, oddaljeni smo stanovali v internatu.

Stari dobri internat!

Svojski pečat je vtisnilo življenje njegovim stanovalcem. Bolj smo bili povezani, bolje smo se poznali, družil nas je občutek začasnega brezdomstva. Drugi dom nam je bil, stari dobri internat na današnji Kolodvorski cesti (sodnik za prekrške je, med drugim, danes v hiši). Kadar grem mimo, se spomnim desetletij nazaj. Spomnim se mladostnega vrveža v veliki stavbi, čudovito lepega dvorišča pod velikimi kostanji, stare kuhinje in jedilnice, zajtrkov, kosil in večerij, popoldanskih in večernih učnih ur, reda v spalnicah, večernih sprehodov in pesmi na dvorišču... Zapuščeno, smetno dvorišče ne daje vtisa nekdanje mladostne razposajenosti, ki se je odigravala tod leto za letom. Strogi upravnik Škuta je znal skrbeti za red in disciplino, znal je poskrbeti, da nismo živeli v pomanjkanju, kar je bilo sicer tiste čase že majhna umetnost. Kljub strogosti pa je imel skrbno, ljubeče in čuteče srce. Nekoč za novo leto navsezgodaj je stopil v vsako spalnico in povsod odigral na violino lepo melodijo ter želel srečno in zdravo novo leto. V mladostni nepremišljenosti smo se mu za hrbot smejali in šele mnogo kasneje sem dojel smisel in globoko človečnost tega dejanja in sram me je bilo...

Ribnica je bila takrat majhna, morda malo večja vas, brez tlakovanih ulic s prahom in soncu in blatom v deževnih dneh. Za fantiča iz oddaljenih Grčaric (v Ribnico je bilo mogoče priti le peš ali s tovornjakom, če si ga dobil!) pa je bila velik kraj, ki ga je bilo potrebno na novo raziskati, kljub temu, da mu je bil to rojstni kraj. Potovanja so bila tiste čase redka in odhod v Ljubljano, če je bil že nujen, je bil velik dogodek in skoro že majhna pustolovščina. Svet je bil daleč od nas in kolikor je prodiral k nam, smo ga dojemali, sprejemali in razumevali povsem drugače kot dandanašnji mladi rod. Vojna z vsemi svojimi grozotami je bila vse preblizu, mladim v prvih letih spomin nanjo še ni zbledel in pouk tega dela zgodovine je bil lahko več kot nazoren. Zato smo svetovna dogajanja, katerih vesti so prodirale tudi med nas preko časopisov ali, kdor je imel to srečo, tudi preko radia, dojemali povsem drugače.

Svet takrat

Atlas sveta je bil najpogosteje uporabljana knjiga. Na njem smo zasledovali, kar se je v svetu dogajalo. Zanimala nas je Kitajska, kjer je malo pred tem zmagala revolucija, silen strah nas je obhajal ob razvoju korejske vojne, ki je vsak trenutek grozila prerasti v svetovni spopad (1950—53), silno boleče smo tudi občutili posledice Informbiroja in se v marcu 1953 razveselili Stalinove smrti, budno smo spremljali potek vojne v daljnji Indokini in vietnamski voditelj Ho Si Minh ter general Giap sta se nam zdela izredna človeka v njunem boju za svobodo domovine (s padcem Dien Bien Phuja 7. maja 1954 se je francoska okupacija Vietnama končala!), svoje zanimanje smo malo kasneje prenesli v Afriko, kjer se je v marcu 1954 začela alžirska vstaja. Atom v njegovi najstvarnejši podobi smo tedaj že dobro poznali, saj so se tiste čase porajala že nova, še strašnejša orožja. Konec oktobra 1952 so Američani preizkusili vodikovo bombo. Sovjeti pa so jih dohiteli naslednje leto. Tistega leta, ko smo pri nas pričeli piti pijačo naše mladosti — kokto — so Evropo osvojile

kavbojke — blue jeans, čeprav mi mladi spočetka za to niti nismo vedeli. Zgubiti smo morali najprej Trsti, da smo ga v naslednjih letih pričeli množično osvajat in od tam švercati kemične svinčnike (joj, kakšna noblesa je to bila!), čevlje »Tržačane« in kavbojke. Nepozabno mi je v spominu veličastno zborovanje v Ribnici v času najhujše tržaške krize; na ovinku pred Johannovo hišo nasproti tedanje občine in sedanje delavske univerze se je zbrala velika množica in z vzkliki prekinjala ognjeviti govor lekarnarja Ančika s častljivo belo brado. Gimnazijci pa smo vzklikali: Dajte nam puške, gremo nad Trst! In jezili smo se na zahrbtno Italijane, ki so nas ogoljufali, jezili se na ves svet zaradi tako očitne krivice. S Francetom iz Žvirč sva se nenehno prerekala, kako se pravilno izgovarja Churchill, ki je prav tedaj že drugič vodil britansko vlado, edina pa sva si bila v oceni, da je vnebovpljoča krivična odločitev o Trstu predvsem njegovo maslo...

Navezani na gozd

Saj drugega masla pa otroci tedaj niti poznali nismo. Skregani z vzhodom in nezaupljivi do zahoda smo se morali prebijati, ob skromni a drago plačani tuji pomoči, skoz najtežje čase sami. Delovni ljudje in les, naši bogati gozdovi so nam bili največje bogastvo. In iz naših gozdov so dan za dnem vozili težki tovornjaki silne tovore na železnico in na žage. Delo v gozdovih pa je bilo tudi za nas ne le zanimivo, pač pa v počitnicah tudi edina možnost skromnega zaslužka za šolanje. S kakšnim ponosom sem nosil prvo obleko, ki sem si jo trinajstleten zaslužil med počitnicami z dvomesecnim težaškim delom med gozdnimi sekači! Še mlajši smo leta pred tem z vozniki tovornjakov hodili v gozdove Velike gore, v Glazuto in Jelenovo žleb nakladati hlode. Na nevarnosti tedaj nihče ni mislil, pač pa smo bili veseli, da smo lahko kaj postorili. Koristnega, seveda. Zgodaj poleti 1948. leta, Informbiro je tedaj že kazal zobe, je bil v Ribnici »festival«, neke vrste prikaz dejavnosti in naših prizadevanj za čim boljši gospodarski napredek ter izpolnjevanje prve petletke. Na neke vrste »parado« je bilo pripeljanega naenkrat silno veliko lesa iz gozdov. Iz Grčaric je šofer France Trobec s »federalom« naenkrat pripeljal v Ribnico 53 kubičnih metrov jamskega lesa, Alojz Fajš pa s tovornjakom in dvema prikolicama kar 72 kubikov. Fotografija Trobčevega »federala« s Titovo in Stalinovo sliko je nekaj zatem prišla celo v revijo Tovariš, le da tokrat že brez Stalina... Pri nakladanju »federala« (ročno) smo sodelovali tudi otroci...

Zadnji spomin na staro dobro nižjo gimnazijo v Ribnici pred dobrimi tridesetimi leti je čudovit telovadni šolski nastop ob koncu šolskega leta na telovadišču za Partizanom. To je bil vsakoletni pregled telesnovzgojnega dela in tiste čase pa še malo kasneje smo, ob skromnih kadrovskih zasledbah, imeli dobre telovadce... Danes jih ni več, pa ne samo v Ribnici...

Zdaj že trideset in več let pijemo kokto, pijačo naše mladosti. Že dolgo ima domovinsko pravico tudi pri nas coca-cola, tista ta prava. In minilo je štirideset let od konca vojne, ki pomeni začetek novega, mirnega, svobodnega življenja in ustvarjanja. Za dobrobit in splošni napredek...

France Grivec

Poleti 1948. leta, zaključek »festivala«, kot smo prikaz naših delovnih zmoglosti takrat imenovali. Znameniti »federal«, s katerim sta voznik France Trobec in pomočnik Alojz Grivec iz Grčaric pripeljala v Ribnico 53 kub. metrov lesa. Slika, ki je nekaj kasneje (brez Stalina) prišla tudi v Tovariša.

Delovni ljudje — občani Ribnice

Občinski svet Zveze sindikatov Ribnica organizira na Travnih gori za praznik dela 1. maja srečanje vseh delovnih ljudi in občanov občine Ribnica. Srečanja naj bi postala tradicionalna, tako da bi delavski praznik počastili vsako leto organizirano in v čim večjem številu.

Začetek letošnjega prvomajskega srečanja na Travnih gori bo ob 11. uri s slavnostnim nagovorom, kratkim kulturnim programom in podelitvijo srebrnih znakov ZSS najzaslužnejšim sindikalnim aktivistom. Po končanem slavnostnem delu srečanja bo prosta zabava s plesom.

Udeleženci srečanja lahko poleg svojih prevoznih sredstev in skupinskih pohodov koristijo tudi avtobusne prevoze, ki jih organizira OS ZS in sicer:

- iz Dolenja vasi — izpred zgradbe KS ob 9,00 uri,
- iz Ribnice — izpred Doma JLA ob 9,30 uri,
- iz Sodražice — izpred zgradbe KZ ob 10,00 uri in
- iz Loškega potoka — na Hribu ob 10,00 uri.

Odhod avtobusov s Travnih gore bo predvidoma ob 17,00 uri.

Vljudno vabljeni!

OSZS Ribnica

Smučarski skoki

Konec meseca marca je TVD Partizan Loški potok pripravil tekmovanje v smučarskih skokih na 60 m skakalnici. Nastopilo je 35 tekmovalcev, ki so tekmovali za zmage na odprtem prvenstvu centralne regije in odprtem občinskem prvenstvu. V vseh treh starostnih kategorijah so imeli največ uspeha skakalci Ilirije — Elektrotehne iz Ljubljane, ki so imeli v svojih vrstah tudi člane naše A reprezentance Vilija Tepeža in Janeza Debeljaka, brata bolj znanih reprezentantov Mirana in Matjaža. Najuspešnejši domači tekmovalec je bil Jože Kordiš iz Loškega potoka z odličnim drugim mestom med mladinci. Tekmo si je kljub slabemu vremenu ogledalo krog 1500 gledalcev. Pokrovitelj tekmovanja pa je bila delovna organizacija Inles.

U. B.

Tekmovanje kovinarjev

Končano je proizvodno delovno tekmovanje kovinarjev občine Ribnica. Tekmovanje je bilo dobro organizirano, zaključka pa se je udeležil tudi predsednik republiškega odbora sindikata delavcev kovinskopredelovalne in elektroindustrije Ivan Kramer.

Zmagovalci pri posameznih poklicih:

Kovinostrugarji: 1. Krže Stane (Riko), 2. Mihelič Jože (Itp), 3. Zajc Jože (Riko).

Konstruksijski ključavničarji: 1. Krajec Janko (Riko), 2. Rus Ivan (Riko), 3. Tomašič Iztok (Riko).

Varilci mag: 1. Gornik Stanko (Riko), 2. Starc Janez (Riko), 3. Obrenič Pero (Riko).

Orodjarji: 1. Arko Milan (Itp), 2. Mihelič Jože (Itp), 3. Pogorelec Stane (Itp).

Najuspešnejši je vsekakor veteran delovnih tekmovanj Jože Mihelič (na sliki) iz Itp, saj je nastopil kar v dveh poklicih in obkrožil drugo mesto. Regijska tekmovanja bodo letos v Domžalah, republiško prvenstvo pa bo meseca junija v Titovem Velenju.

U. B.

REŠETO

Glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva Ribnica. Izhaja enkrat mesečno oziroma desetkrat letno v nakladi 4.000 izvodov. Ureja uredniški odbor v sestavi: France Grivec, odgovorni urednik, Stane Kromar, glavni urednik, Karel Oražem, Viktor Pogorelec, Ivan Petrič, Alojzija Zakrajšek, Janez Mihelič, France Lapajne, Stanko Rus, Janez Bambič, tehnični urednik: Uroš Bregar. — Uredništvo: OK SZDL Ribnica, 61310 Ribnica, Šeškova 14, telefon 861-274 ali 861-067. — Priprava za tisk: DITC — TOZD/Grafika Novo mesto, Tisk: Tiskarna Novo mesto.